

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

Savinjske

Leto XII
Številka 8
Avgust 1980

NOVICE

Glasilo skupščine občine
in delovnih organizacij
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Slovenski
VESTNIK

INFORMACIJSKI LIST OP ZA ŠTAJERSKO

LETO I.

10. AVGUST 1944.

ŠTEV. 7.

Ljudstvo je zadihalo s polnimi pljuči. Saj so pretekla tri leta, ko so zadrževali dih. „Rešili ste nas zadnji čas“, to so pravile ženske „Ni bilo več živeti med temi vrati“. Tak vrvež je po dolini, kot ga menda ta dolina še ni doživela. Za naše borce je vse na razpolago. Vse jim streže — staro in mlado. Dekleta jim perejo, šivajo in jih kitijo z nageljni. Mamice nabirajo solato, fižol v stročju se kuha za celo brigado.

Politični delavci in vojak organizirajo mitinge. Hiše v vasi so daleč raztresene. Obvestiti je treba vse. Zvečer se svečano razpoloženje še dviguje. Dve štorklji skušata motiti vaščane. Spuščata bombice. Ubijeta mlado mater. Nad Gornjim gradom zaropčejo nanju naši šarci. Morata jo odkuriti. Na mitinge prihaja kljub težkemu dnevnemu delu na stotine ljudi. Velike dvorane so kar tesne. Nestrpno čakajo govornike, predstavnike naše oblasti.

Za Pokrajinski odbor OF, za Štajersko nastopa tajnik Ivan Nemeč — Vojko. Poslušalcem kaže trdo pot, ki jo je v treh letih prehodil slovenski narod in njegova vojska. Njegova izvajanja preseščajo, saj so ljudje doslej živeli pod pritiskom lažnjivih švabskih listov in so le malo vedeli za težave tistih borcev, ki so očuvali življenje in imetje slovenskemu ljudstvu. Tovariš Vojko spominja poslušalce na življenje v stari Jugoslaviji. Naši kmetje redijo težke vole. Za svoje delo dobiva kmet iz izkupička za živino 95 para na uro. Kmet je najslabše pla-

čan. Prisiljen je zadolževati se. Naši flosarji bogatijo nekaj veleprekupčevalcev iz beograjske čaršije ali največkrat tujce. Slovenski viničar gara in prideluje žlahtno vino za tujo gospodo iz Gradca, ki je lastnik naših Slovenskih goric, Haloz, Peker itd. Sam pa pri tem strada. Njegovi otroci nimajo skorje kruha in so bledih lic. Do 600.000 hektarjev najboljše slovenske zemlje, gozdov, njiv in vinogradov je v rokah Nemcev, Madžarov in Italijanov. Zdaj je tega konec. Osvobodilna Fronta je razlastila tuje graščake in izkoriščevalsko tujo gospodo. Vsa ta zemlja je vrnjena v večno last slovenskega naroda. Tisoči in tisoči kmetov in viničarjev bo dobilo to zemljo. Osvobodilna Fronta vodi slovenski narod v srečno bodočnost. Nič več ne bo garanja za tujce. Vsi plodovi našega dela bodo ostali doma.

V imenu Komunistične Partije Slovenije, govori sekretar Oblastnega Komiteta KPS za Štajersko tov. polkovnik Aleš Bebler—Primož. Tov. Bebler prikazuje, kaj so voditelji nekdanjih uradnih strank počeli že v stari Jugoslaviji in kako so se obnašali ob razsulu te države. Dočim so razni Kreki, Kuharji, Puriči zbežali v London, se je druga skupina nekdanjih vladodržcev spečala s Hitlerjem. Tov. Bebler sprašuje: „Ali to niso znana imena — Rupnik, Mihajlovič, Nedić? Ali nismo ta imena slišali že v stari Jugoslaviji? Nedić je bil vendar vojni minister, danes pa je Hitlerjev hlapec. In Rupnik? Nismo to ime že

slišali? Ta je bil prosluli general za utrjevanje naših mej. Že takrat je sproti izdajal Italijanom in Nemcem vsak bunker. Danes je vodja švabobrancev. Ali ime Draža Mihajlovič? Tudi to ime smo že slišali v stari Jugoslaviji. Ta je bil nekaj časa v Celju komandant puka. V teh treh letih pa se je zvezal z Nemci in skupaj s svojimi četniki pobijal hrvaške in muslimanske kmete. Vsi ti nekdanji voditelji narodov Jugoslavije so v teh treh letih pomagali Hitlerju uničevati trpeče ljudstvo.

Kaj pa je storila Komunistična Partija Jugoslavije? Pozvala je vse narode Jugoslavije v oborožen upor proti Hitlerjevemu fašizmu. Nad 20.000 komunistov je dalo življenje v borbi za osvoboditev zaslužnih narodov Jugoslavije. Ali morejo želeli komunisti ljudstvu kaj slabega, če se tako junaško borijo za svoj narod? Komunistična Partija je dokazala, da je prav ona najbolj narodna stranka.

Tovariš Bebler v svojih govorih razbija vse laži o Komunistični Partiji, ki so jih oblastniki stare Jugoslavije, tuji zatiralci in domači izdajalci o njej vsa leta razširjali. Dejstva govore. Na eni strani nemški fašisti in njihovi pomočniki, na drugi strani pa Komunistična Partija in vse pošteno ljudstvo združeno v Osvobodilno Fronto, ki stopa v novo demokratično, zvezno Jugoslavijo.

Tov. Bebler naglašava tudi, da imamo danes take vajaške uspehe, da smo danes tako blizu zmage zlasti po zaslugi junaške Rdeče Armade,

ki je za uničenje Hitlerjevske zveri največ storila. Danes morajo molčati tisti, ki so klevetali in zasmehovali Sovjetsko Zvezo in ruske boljševike. Ruski narod je ravno pod vodstvom boljševikov ustvaril armado, ki zmaguje nad Hitlerjem. Ruski bratje so srečni, zato se za svojo domovino tako junaško borijo.

Mitinge zaključuje naša vseslovenska himna „Hej s Slovani“, ki jo pojejo vsi prisotni svečano in s solzami v očeh.

V osvobojeni Savinjski dolini se vrše tudi sv. maše. Tovariša župnika — partizana Jože Lampret in Anton Šmon imata v vseh cerkvah službe božje. Naše verno ljudstvo po treh letih spet sliši slovensko pridigo. Dekleta krasijo oltarje z dehtečim cvetjem. Cerkev dobivajo slovesen izgled. Do zadnjega kota jih polnijo domačini in partizani. Orglje zadonijo, s korov pa se sliši ljubko slovensko petje naših deklet. Ni več sledi, da so tod še pred nekaj dnevi šarili Švabi. Ljudstvo je hvaležno partizanom, ki so mu vrnili popolno versko svobodo.

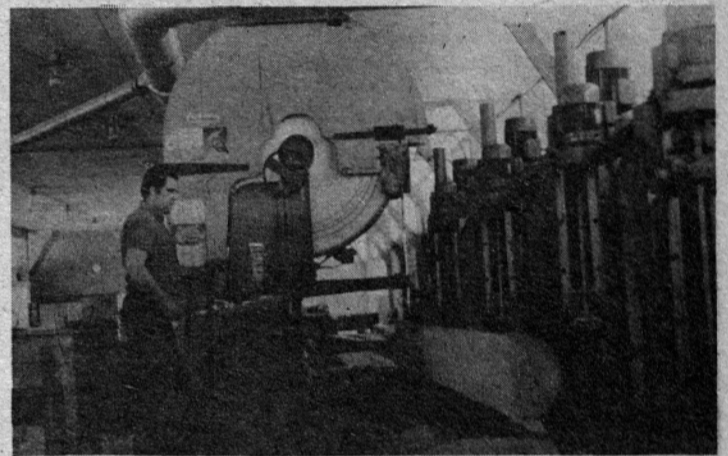
Množica ljudstva je sedaj s partizani eno. Saj že prej niso verjeli lažen hitlerjevskih lažnjivcev, zdaj pa so se prepričali. Partizani se borijo za nas, za naše življenje in imetje, borijo pa se tudi za našo krščansko vero proti Hitlerjevemu poganstvu.

Savinjšek

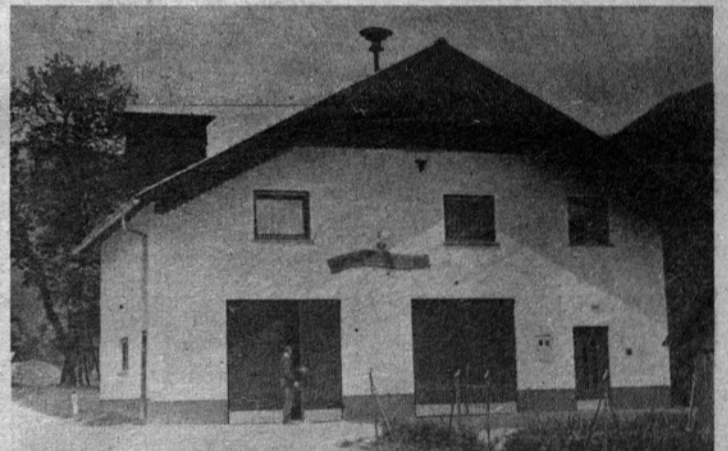
Vsebina tega članka je dobesedno povzeta iz Slovenskega vestnika številka 7 iz leta 1944. Originalni izvod hrani arhivska zbirka Kulturne skupnosti v Mozirju.

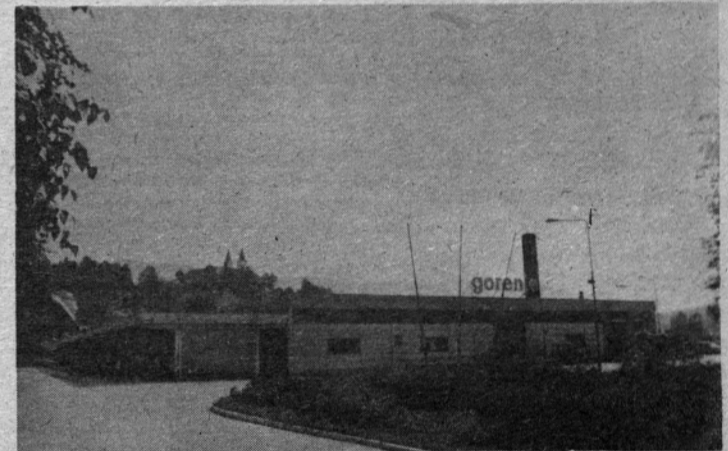
Med slavnostjo mejnih enot v Logarski dolini

Delavec ob žagi v Smreki

Gasilski dom v Novi Štifi

Gorenje — mali gospodinjski oparati v Nazarjah

Delovnim ljudem
in občanom
čestitajo
ob prazniku
občine Mozirje

Skupščina občine in njen izvršni svet

Delovne in družbeno politične organizacije

Uredniški odbor in izdajateljski svet Savinjskih novic

Ob letošnjem občinskem prazniku

Mineva 36 let, odkar je bila osvobojena Gornje savinjska dolina in 35 let osvoboditve in izgradnje naše samoupravne socialistične Jugoslavije.

Ko se je štab IV. operativne cone poleti 1944 pripravil na osvobojanje ozemlja na Štajerskem, se je odločil za Gornje savinjsko in zadrečko dolino. Osvoboditev tega območja na okrog 500 km² bi imela velik politični, strateški in gospodarski pomen, pred sovražnikovimi vdori pa bi ga še najlaže obranili. Borci Zidankove — Pohorske brigade so ob podpori enot IV. operativne cone strli 12. septembra 1944 žilav odpor okupatorske posadke in s tem je bila uničena zadnja sovražnikova postojanka. Ta dan je bila osvobojena celotna Gornja savinjska dolina in v spomin na te slavne dni NOB praznujemo občani občine Mozirje svoj občinski praznik.

Letošnji praznik bo praznik zmag in delovnih uspehov, na kar smo vsi ponosni, vendar se ob tem zavedamo, da med nami ni več dragega maršala Tita, očeta in voditelja naše domovine, velikega državnika, znamenitega vojskovođe ter borca za pravičnejšo ureditev svetovnega položaja zatiranih narodov ter borca za mir, kar je dokazala množica svetovnih državnikov na njegovem pogrebu. Praznino, ki smo jo doživeli, bomo premostili z izpolnjevanjem njegovih idej in se kot družba in posamezniki vključujemo v naše napore pri izgradnji naše samoupravne socialistične družbe.

Skupno se veselimo uspehov, ki so jih krajanji združeni v krajevnih skupnostih dosegli v zadnjem letu pri modernizaciji cest in drugih skupno dogovorjenih akcijah za izboljšanje stanja na področju infrastrukture, pa tudi v pogledu socialnega razvoja. V teku je akcija za razširitev telefonskega omrežja v katerega bo vključenih 640 novih naročnikov tudi izven urbanih naselij. Začeta so dela na kanalizacijskem omrežju v spodnjem delu občine, vlaganje v gozdna cestna omrežja je stalna skrb gozdarjev, vodarji združujejo vodno-gospodarske objekte, žal pa ni dovolj sredstev za večje in trajnejše urejanje Savinje — Drete in njihovih pritokov. Novo zgrajena razdelilna trafo postaja v Preseki bo perspektivno zagotovila kvalitetno električno energijo, potrebno pa bo veliko naporov tudi za obnovo in rekonstrukcijo nizkonapetost-

nih naprav zaradi vedno večjega povečanja odjema elektrike tako v industrijski kot v sami široki porabi.

Proizvodni obrati dosegajo lepe uspehe, še bolj kot doslej pa bo potrebno gozdarsko proizvodnjo modernizirati, da bo pomanjkanje gozdarskih delavcev manj občutno. Kmetijska zadruga se bori s številnimi problemi, vendar lahko trdimo, da kljub temu dosega cilje za povečano pridelavo hrane, kar je v tem trenutku prednostna naloga vseh dejavnikov naše družbe. Trgovsko podjetje Savinja gradi v Mozirju nov market in želeli bi, da bi bil čimprej dograjen in v njem boljša založenost, saj se nasploh ne moremo s tem pohvaliti, da je oskrba tudi v širšem smislu in prostoru zadovoljiva. Na področju turizma in gostinstva se ne moremo pohvaliti eno in drugo šepa, želimo pa si, da bi RTC Golte spet obratoval, seveda ob podpori tudi drugih občin celjske regije.

Na področju družbenega in društvenega razvoja dosegamo zadovoljive uspehe, ki jim pa v celoti vedno ne moremo slediti, saj nam naš ustvarjeni dohodek tega ne dopušča. Zavedamo se, da ni moč vseh želja naenkrat uresničiti pa kljub temu se počasi pa vstrajno premikamo naprej predvsem z našo pripravljenostjo za skupne akcije.

Posebna skrb se odraža tudi v izobraževanju in doseganju učnih uspehov. Prepričani smo, da se bomo s štipendiranjem mladine tudi v bodoče lažje vključevali v zahtevne tokove življenja saj je za to potrebno več znanja in da je le-to gonilna sila napredka.

Pred nami so številne naloge usklajevanja in dogovarjanja pri načrtovanju srednjeročnega plana razvoja občine za obdobje 1981 — 1985. Zato ni vseeno kako se bomo obnašali pri sprejemanju osnutkov, predlogov pri obravnavi prostorskega načrta, ki podrobno načrtuje smotno uporabo danega prostora za racionalno uporabo vseh interesentov.

S skupnimi silami bomo tudi v tem uspehi, seveda pa pod pogojem skrajnih naporov, pa tudi za ceno odpuščanja v primerih ko posamezne stvari ne bodo sprejemljive za posameznike in mogoče izven prednostno dogovorjenih ter družbeno opredeljenih ciljev. Dosedanja prizadevanja na področju podružbljanja SLO in družbene samozasčite so rodile sadove naše pripravljenosti za to kar nas lahko doleti ob zapletenih mednarodnih zaostritvah.

Vsem delovnim ljudem in občanom občine Mozirje iskreno želimo, da bi sodelovanje še poglobljali in z dejanskim delom uresničili ideje in nadaljevali našo pot v samoupravno socialistično družbo, kakršno je nazkazal naš predsednik TITO.

Predsednik
SO Mozirje
HINKO ČOP

Ključavničarstvo na Ljubnem

Je že prepozno

Zveza kulturnih organizacij Slovenije je pred nedavnim izdala priročnik za dokumentariste kulturnih organizacij izpod peresa Petra Ribnikarja. V njej je mnogo tega, kako naj bi urejali dokumentarne zbirke. Zamislil sem se ob besedah, ki jih je v uvodniku napisal predsednik ZKO Jože Humer. Izpisal sem jih z namenom, da se ob njih še kdo zamisli. Ali pa morda kar mi vsi, ki živimo včasih brezbrizno, ko gre za našo kulturno preteklost in ne nazadnje tudi sedanjost! Takole je zaplano „kdor bo posegel po knjižici, ker so vprašanja kulture, etnologije, varstva kulturne dediščine kaj bliže njegovemu razmišljanju in čustvovanju, bo morda predel

takole: kar vrednega počnemo, se nam sproti spreminja v zgodovino. Varstvo kulturne dediščine se prične z varstvom kulturnega današnjega dne. Najprej zato, ker je v njem vse polno podedovanega, potem zaradi tistega, kar bo tudi sam dal kulturni dediščini, brž ko se danes prevesi v včeraj. Lepe misli. V njih je dosti nemira, a tudi vamosti hkrati. Tako Jože Humer. V naši dolini je bilo življenje in delo ljudi že od nekdaj zelo pestro in prav zaradi tega tudi zanimivo. Koliko o tem se je ohranilo? V naši dolini so se borili in umirali borci za svobodo. Ali se vsega tega v zadostni meri zavedamo in to zavest tudi izpričamo? Tu so nekoč domači obrtniki

izdelovali predmete, ki so ponazarjali našo prvobitnost in kulturno poreklo. Ali smo kaj od tega ohranili? Morda v zasebnih zbirkah, ki se sebično skrivajo očem javnosti, oziroma niso dostopne mladim ljudem, ki morajo v vsem tem iskati korenine narodne in politične zavesti.

Zakaj torej ne storimo kaj več, da bi s ponosom lahko pokazali tujcem in prijateljem iz drugih republik kako omiko so poznali naši predniki in da jo mi znamo ceniti! Mar ostaja le res, da brezbrizno gledamo, kako se nekateri trudijo ohraniti sedanost bodočnosti in preteklost sedanjosti. Pa včasih še to s posmehom. Ali ni vse to skupna skrb?

Za boljšo trgovsko dejavnost

Izvršni svet občine Mozirje je na svoji 57. seji med drugim razpravljalo o trgovini. Že nekaj časa sem si prizadeval najti ustrezen izhod iz stanja, ki nikakor ni zadovoljivo. Območje občine je dokaj obsežno, pa tudi izredno redko naseljeno. Oboje še bolj pripomore k slabi oskrbi v okviru sedanje organiziranosti v trgovini. V srednjeročnem načrtu občine so opredelili nujnost povezovanja obstoječih nosilcev trgovinske dejavnosti. Tu gre predvsem za Savinjo in ZKZ Mozirje. Že začetki razgovorov so nekoliko zastali spričo nekaterih notranjih vzrokov v obeh delovnih organizacijah. Na seji so pretehtali vse vidike, ki govorijo za združevanje teh delovnih orga-

nizacij. Poglavitni poudarek so dali okolščini, da bi v tem primeru postala celotna dolina enoten prodajni prostor, to pa bi omogočilo nekatere izboljšave v organizacijskem, kot tudi v gnotnem pogledu. Ni mogoče spregledati večje naložbene sposobnosti, ki bi v tem bila podana.

Razne poslovne prednosti so na sploh očitne. Ob nekaterih težavah, ki pa so razrešljive, je postavljeno v ospredje vprašanje oblike in načina možne povezave. Govor je bil o dveh predlogih. Po prvem naj bi se delovni organizaciji združili tako, da bi se ustanovila nova temeljna organizacija, turizem in gostinstvo pa bi skupaj s Turistom

predstavljalo posebno TOZD. Ostali TOZD pri ZKZ bi v tem primeru ostali, kot doslej. Drugi predlog pa je v tem, da se iz ZKZ Mozirje izloči TOZD trgovina (brez gostinstva) in se poveže v TDO Savinja kot enovito delovno organizacijo, ki bi se naprej povezovala v SOZD KIT v Ljubljani, katere član je sedaj ZKZ Mozirje. Delavci prizadetih organizacij se doslej še niso dokončno opredelili za določeno obliko povezovanja. Predstavniki obeh kolektivov pa so vendarle skupaj s predstavniki izvršnega sveta bili mnenja, da bi bil odgovarjal prvi predlog.

Dokončno bodo o tem še razpravljali in odločali v obeh kolektivih.

Nekoč in danes

Med mnogimi, ki so prišli na proslavo graničarjev v Logarsko dolino je bil tudi predsednik sveta krajevnih skupnosti Solčava Damjan Hudej. Glasno je obujal spomine ob izrednem pogledu na množico zbranih pred domom čuvarjev meja. Kar težko je dopovedati mlajšim, ki niso doživeli časov stare države, da je sedaj resnično vse drugače. Nekoč so bili graničarji pod zapovedjo povsem odmaknjeni prebivalstvu. Mnogo pa je bilo primerov skrajne grobosti napram domačinom. Skratka, kar težko je dojeti razliko med takratnimi odnosi in današnjimi, ko so domovi graničarjev odprti za vsako pomoč in vsakemu prijatelju. Če še k temu dodamo, da so nekoč poleg graničarjev ustrašovali ljudi še finančni stražniki

in žandarmerija, potem je seveda ta odprtost vojakov do prebivalcev dokaz več, da je naša armada res iz ljudstva in za ljudstvo.

Mnogi starejši še vedo povedati o nedostopnosti nekdanjih obmejnih oblastnikov, o njihovi krvoločnosti in samopasnosti. Niso bili redki primeri, ko so se taktrani stražniki eja fizično znašali nad domačimi ljudmi. Prav zato niso imeli v njih nobene opore. To pa se je nazorno pokazalo prve dni vojne, ko so ostali osamljeni in prepuščeni usodi ujetništva in pobega pred lastnimi ljudmi. Režim, kateremu so tako strumno služili jih je kar na lepeom pozabil. Ljudje pa jih niso marali, zato je bil konec leta 1941 tako žalosten! Naša krajevna skup-

nost je v vsem tesno povezana z graničarji.

Ti pa vidijo v obmejnem prebivalstvu svoje resnične prijatelje. Zato pomagajo kjer se le da! Že kar prve dni po osvoboditvi so se navezali tesni stiki s takratnimi pripadniki KNOJa. Čeprav opustošena in požgana krajina je delila vse dobro in slabo s svojimi vojniki. Pozneje so pomagali pri elektrifikaciji, gradnji cest, vodovodov, telefonov in še bi se dalo naštevati. Danes pa so nepogrešljivi po domačijah v hribih ob meji, ko je treba pomagati pri spravi pridelkov, ali pa kako drugače težav. Zato jih imajo ljudje za svoje in zato ne bo nikdar graničar v domu katerega koli kmeta pri nas nezaželen!

ANTON VRHOVNIK, predsednik IS SO Mozirje

Naš napredek

Približuje se občinski praznik. Ob njegovem praznovanju vsako leto ocenjujemo za kaj smo bogatejši, pri čem nismo uspeli in si zastavimo nove cilje, ki jih moramo vsi skupaj čim prej uresničiti. Letošnje praznovanje sovpadaja z zaostrenimi pogoji gospodarjenja, ki so rezultat neustrezne delitve dohodka v preteklih letih in drugih zunanjih vplivov. Dogovorili smo se, da bomo te težave načrtno odpravili s tem, da bomo bolj učinkovito delovali vsak na svojem delovnem mestu. Široko zasnovana akcija vseh družbeno-političnih dejavnikov in zavest delovnih ljudi nam omogočata uresničevanje stabilizacijskih prizadevanj. To nam nazorno kažejo tudi podatki iz periodičnih obračunov za prvo polletje. Gospodarili smo bolj skrbno. Dohodek smo uspeli nadpovprečno povečati, za osebne dohodeke smo namenili manjši delež dohodka in kar je najvažnejše povečali smo reprodukcijsko sposobnost gospodarstva. Te rezultate smo dosegli skoraj brez vsakršnih investicij.

Da bi lažje obvladovali stabilizacijske ukrepe, ki bodo nedvomno dolgoročni, moramo čimprej prestrukturirati tudi del našega gospodarstva. Biti bomo morali manj odvisni od lesne surovine izven občine, od uvoza repromateriala, bolj bomo morali biti izvozno usmerjeni in pri vseh investicijah bomo morali bolj upoštevati ekonomsko učinkovitost. Del tega bomo dosegli z obratovanjem finaliziranih ivernih plošč, z bolj smotnim izkoriščanjem lesne surovine s pomočjo prilagojene žagalnice za drobno oblovinno, s povečanjem proizvodnih prostorov v ELKROJU, z osvojitvijo novih proizvodnih programov z novimi stroji Kovinarstvu itd. Te investicije morajo čimprej obratovati s polno zmogljivostjo, da bi tako razbremenili obstoječe gospodarstvo.

Naša solidarnost in naša pripravljenost se dobro vidi v delovanju družbenih dejavnosti in krajevnih skupnosti. Z novogradnjo šol oziroma adaptacijo kulturnih domov, športnih objektov itd., smo si ustvarili dobre pogoje za opravljanje osnovne dejavnosti. S številnimi investicijami v krajevnih skupnostih smo precej izboljšali komunalno in drugo opremljenost. Precej sredstev so krajanji prispevali kot samoprisepek.

Kljub dejstvu, da imamo v delovanju družbenih dejavnosti in krajevnih skupnostih še vrsto potreb, bomo morali investicije na tem področju upočasniti. Vso pozornost bomo morali namreč posvetiti neposredno materialni proizvodnji.

Smo v snovanju novega srednjeročnega plana za obdobje 1981 — 1985. Zavedamo se, da smo še vedno podpovprečno razvita občina. Še vedno se smo tretjina delavcev zaposluje v OZD izven nje. Prevladuje še vedno primarna proizvodnja. Zato bomo morali navkljub trajnim gospodarskim težavam dosegati nadpovprečno gospodarsko rast. S posodobitvijo kmetijstva, gozdarstva in primarne lesne proizvodnje moramo smejeje uvajati programe finalizacije lesne surovine, pri četi s predelavo kmetijskih pridelkov in sistemsko bomo morali pričeti z razvojem turizma. Bolj se bomo morali zavedati dejstva, da bomo morali vlagati večino razpoložljivih sredstev v skupno načrtovane in bolj donosne proizvodne programe. Dohodkovni odnosi nam to omogočajo in nas v to tudi silijo. Le na takšen način bomo dosegli stabilen gospodarski razvoj.

Vsak razvoj, vsako obvladovanje gospodarskih nesorazmerij mora imeti svoj končni cilj v večjem zadovoljstvu ljudi. Zato moramo negovati dobre medsebojne odnose, ki jih moramo vsakodnevno potrjevati z zavestnim samoupravljanjem tudi ob najtežjih trenutkih. S tem bomo dokazali samemu sebi in svetu, da naš cilj ni samo zadovoljevanje z materialnimi dobrinami — pač pa še nekaj precej več.

KINOOPERATERJE IŠČEMO

V dolini je vse večja potreba po kinooperaterjih, saj jih primanjkuje. Zato je Zveza kulturnih organizacij Mozirje sklenila ponuditi resnim interesentom možnost strokovnega izpopolnjevanja za to dejavnost. Tisti, ki bi se želeli ob delu še posvetiti vrtenju filmov, naj se pismeno obrnejo na tajništvo ZKO Mozirje.

TEKMOVANJE RIBIČEV

Ribiška družina Mozirje prireja v okviru proslav občinskega praznika dolinsko tekmovalje ob ribniku v Savinjskem gaju v Mozirju. Ribiči se bodo pomerili v količinskem in kakovostnem ulovu. Tekmovanje se bo pričelo ob 6. uri v soboto, dne 13. septembra 1980. Pri tem pa seveda ne gre za množičen ulov rib, saj je vse skupaj le športno tekmovalje, ki naj pokaže spretnost posameznih ribičev, ulovljene ribe, pa se še žive vržejo nazaj v ribnik. Športno navdušenje in nagrade ribiške družine bodo najbrž privabile mnogo ribičev na to prireditev.

HRIBERNIKOVA DELA V ARHIVU

Znano je, da je nekdanji šolski upravitelj v Mozirju, Franc Hribernik mnogo pisal o zgodovini Mozirja in okolice. Šest snopičev njegovih zapisov je doslej hranilo župnišče. Da bi to zanimivo gradivo bilo na voljo tudi širšim krogom občanov je mozirski dekan Žagar predal dela v hrambo arhivski zbirki kulturne skupnosti v Mozirju, ki se nahaja v kulturnem domu. Tako je sedaj zgodovina, ki je v teh delih izredno dobro in kar se da popolno zapisana, dostopna dijakom, študentom in drugim, ki bi se za to gradivo zanimali. Malo je namreč tako popolnih zgodovinskih pregledov za območje Mozirja in okolice.

TRGOVSKO PODJETJE SAVINJA SE POVEZUJE S ČAJETINO

V prejšnji številki našega glasila je bilo omenjeno željeno sodelovanje naših delovnih organizacij s tistimi iz pobratene Čajetine. Direktor Gabrovec je pojasnil, da so v Savinji že navezali stike z delovno organizacijo Mladost iz Čajetine za razpečavanje njihovih izdelkov v Sloveniji. Začetek torej je, vendar bo potrebno mnoge stvari v poslovnem pogledu razčistiti. Ni torej nobene prepreke, za bodoče tesno sodelovanje. V Mozirju čakajo na cenike, kataloge in podrobne podatke o količini ponujenega blaga. Brez teh osnov pa seveda ne morejo učinkovito nastopiti na slovenskem tržišču.

SKALJENO VESELJE

Franc Flere nam piše, da bo praznično razpoloženje marsikoga iz okolja Kokarja, Lače vasi, Potoka in Pustega polja ob občinskem slavlju skaljeno, ker že mnogo let prosjačijo za postavitev postajnih zavetišč ob avtobusni progji. Piše, da so vse dosedanje prošnje bile neuslišane, bliža pa se spet zima in slabo vreme, ko ljudje radi stopijo pod streho. Pravi, da bi samo stroški zdravljenja prehlajenih ljudi že zdavnaj pokrili nabavo zasilnih streh na postajah. Prebivalci so že zdavnaj izrazili pripravljenost ustrezno sodelovati pri urejanju tega vprašanja. Kdo je torej tisti, ki bi moral kaj pokreniti, da bi obljube bile izpolnjene?

SLABO OZNAČEN OBVOZ

Obiskovalec naše doline Viktor Klančnik iz Maribora je naslovil na naše glasilo opozorilo glede slabega označevanja obvoza na katerega je naletel, ko se je iz Gornjega grada vračal proti vpadnici na hitro cesto. Piše, da je sredi vasi Bočna bil opozorilni napis z neko skico, ki ga je napotil po cesti skozi vas. Šele pri cerkvi je opazil, da najbrže ni na pravi poti. Res, krajani so mu prijazno pojasnili, da bi moral v vasi pred znamenjem kreniti levo. Mnenja je, da se na križiščih vedno označi smer obvoza. Piše, da je dobronamerno oglašja, saj vsako leto prihaja v te kraje, in jih iskreno občuduje.

NEVARNOST GOZDNEGA POŽARA

Neki gobar, ki je po naključju hodil v Potoku nad Šostarjem je naletel na povsem trhel opornik električnega voda, ki napaja pretvornik RTV Ljubljana pri angleških barakah pod Čreto. Električni vodi leže na blizu stoječi bukvi, kar bi lahko v danem primeru povzročilo tudi požar. Tako je menil občan, ki nas je na opisano stanje opozoril. Med tem je najbrže odgovorna služba okvaro že odpravila. Vsekakor pa je ta primer dobro opozorilo občanom, da podobna opažanja javijo pristojni izpostavi „Elektro Celje“.

ZAPIS O 50 LETIH NOGOMETA V LJUBNEM

Ljubenci se poleg splavarstva radi spomnijo nogometne preteklosti. Minuli mesec so izdali zapis v obliki brošurice pod naslovom NK Gradbenik Ljubno — 50 let. Gradivo, ki je zelo posrečeno zbrano je zbiral Franjo Plesnik. Za tisk pa je uredil vsebino Janez Plesnik. V brošuri so prikazali vsa obdobja nogometa na Ljubnem, popestrili pa so jo še s slikami, ki predstavljajo posebno vrednost. V njej beremo tudi o znameniti nogometni tekmi, ki se je odigrala med dvema partizanskima moštvoma leta 1944. S tem delom so se potrudili ohraniti športno izročilo preteklih rodov sedanjim in bodočim.

NE UDOMAČUJMO DIVJIH ŽIVALI!

Lovska družina Mozirje je naslovila na naše uredništvo pismo v katerem opozarja na vse češče primere prisvajanja srnjih mladičev. Gre namreč za to, da mnogi ljudje pri poljskih opravilih naletijo na mladiča, ki se nepoučenemu zdi zapuščen. Pa mnogokje smatrajo za potrebno, da ga odnesejo domov in ga skušajo udomačiti. Seveda v največ primerih dobronamerno, saj so prepričani, da je ubogi srnji mladič brez matere in prepuščen poginu. Vendar je takšno gledanje zmotno! Srna kaj rada pusti preko dneva mladiče same na odprtem terenu, v travi, ali v žitu. Seveda jih oskrbuje še naprej in to zjutraj in zvečer. Razumljivo je, da je najbolje pustiti mladiče na mestu, kamor jih je odložila srna, saj ima narava svoje zakonitosti, vseh teh pa seveda ljudje ne poznamo. Takšna, pa četudi dobronamerna dejanja „reševanja“ torej niso v prid razvoju divjadi in so tudi nedovoljena. Zato kaže o tem razmisliti in ne posegati v naravo, ki je tako že hudo ogrožena!

Oddelek mejnih čuvarjev med proslavo

Praznovanje graničarjev

Letošnje slavje ob Dnevu graničarjev je bilo nadvse slovesno in bogato. Pred domom čuvarjev meja v Logarski dolini so se zbrali predstavniki armade in javnega življenja ob množični udeležbi krajanov. Prostor je bil svečano okrašen in pripravljen za sprejem kakih 500 gostov.

Po raportu kapetana 1. razreda Žarka Matiča generalnemu majorju Iliji Raškoviču, namestniku komandanta ljubljanskega armadnega območja se je svečanost pričela. Bogat kulturni program mladincev mozirske občine, delavske godbe na pihala, glasbene skupine armade in pevskega zbora prosvetnega društva Mozirje je navdušil navzoče. Med njimi so bili posebno dragi gostje Franc Leskovšek — Luka, Pepca Kardelj, ing. Andrej Marinc, Ferdo Trajčič,

Polkovnik Banovec predaja priznanje komandirju oddelka Deliborju Lukiću

Vinko Hafner, Ilija Bošković in drugi.

Velja poudariti, da so prišli tudi kmetje z vseh obmejnih kmetij pozdraviti svoje prijatelje — graničarje. Slavnostno besedo je prevzel polkovnik Silvo Brinovec, komandant mejnih enot.

Med drugim je poudaril, da so naše meje za prijatelje najbolj odprte v Evropi, da pa so neprehodne za sovražnike naše družbene ureditve. 36 let je minilo, ko je narodni komite osvoboditve Jugoslavije izdal nalogo, da se ustanovi KNOJ (korpus narodne odbrane Jugoslavije). V imenu občinske skupščine in občanov je spregovoril predsednik SO Hinko Čop.

Polkovnik Banovec je predal posebno priznanje krajevni skupnosti Solčava in komandirju oddelka starejšemu vodniku 1. razreda Deliborju Lukoviću.

Prvi starešina mejnih enot na našem območju

Jože Hren — Danči obuja spomine na skupne dni 1945 s Kristino Klemenšek — Perkovo

Med gosti v Logarski dolini je bil tudi Jože Hren — Danči iz Kokarja. Kot partizan je bil dodeljen enotam VDV, kjer je postal avgusta 1944 namestnik ko-

mandirja čete. Po kapitulaciji je bil odbran v mejni odsek KNOJ. Ko je bil star 24 let je postal zastavnik in kmalu nato podporočnik. Tako je prišel s 60 vojaki na mejo od Kamniškega sedla pa tja do Tople na Koroškem je segalo njegovo območje. Če danes pomislimo nazaj, potem nam je kaj hitro jasno, kako odgovorna naloga je doletela Hrena in njegove vojaške. Težka pa še bolj, ker je bilo vse v omejenem območju požgano. Kot sam pravi, so si s kmeti delili dobro in slabo. Pa je vendarle šlo. Seveda ni bilo prevoznih sredstev, vso dolgo pot so morali opravljati iz dneva v dan peš. Tudi shranjeno ni bilo preveč dobro. Takrat je bil komandant v Dravogradu Zdravko Gomazelj — Janez, ki je seveda zahteval redno poročanje. Treba je bilo peš vso dolgo pot tja in nazaj. Prvo zavetje so si uredili pri Podbrežniku v Logarski

dolini. Pod slapom Rinka je bila neka baraka, tam je bila tudi ena desetina, druga pa je bila pri Pavličevem sedlu v neki uti.

To so bili vojaki prvega voda. Drugi pa je bil v Koprivni razdeljen po postojankah. Tretji vod pa je bil razdeljen od Tople do Pece. Bili so zelo budni, saj so preživljali stalne poskuse nedovoljenega prehoda meje. Pa to kar z obeh strani. Tisti iz Avstrije so bili še toliko bolj nevarni, saj so prihajali s slabimi nameni v našo državo. Čeprav so vojaki bili noč in dan na delu, ni bilo malodušja. Hrano smo delili s kmeti, ki so imeli krompir in drugo, mi pa smo dobili testenine, pa tudi pomagali smo pri obnovi pogorelih domov. Odlično smo se razumeli, pove Hren. Nekako avgusta so bili prestavljeni na madžarsko mejo in tu so jih zamenjale druge enote.

Novo vodstvo milice

Po odhodu bivšega komandirja milice v Mozirju Štefana Pungerskega je nekaj časa opravljal posle komandirja Ivan Bežjak. Od 1. julija 1980 dalje pa je imenovan za komandirja milice v Mozirju Bernard Petanjek, doma iz Velenja. Po opravljeni kadetski šoli je služboval v Rogški Slatini, nato pa je opravljal dolžnosti vodje oddelka v Kozjem. Ob delu se izobrazuje na višji pravni šoli v Mariboru. V milici dela 10 let. V razgovoru je povedal, da te kraje v glavnem pozna, saj je kot športnik in planinec dolino mnogokrat

obiskal. Seveda pa bo določene posebnosti območja šele spoznaval. Kot sam pravi, je naloga vodenja milice v tem predelu že zaradi meje zelo zahtevna. Vendar je prepričan, da je prišel v dober kolektiv in med zavedne občane. Ob koncu razgovora je izrazil željo, da bi dobro sodeloval z družbenopolitičnimi in delovnimi organizacijami ter krajevnimi skupnostmi, kar je predpogoj uspeha v pogledu družbene samozaščite. Tako pa je prepričan, da bo sodelovanje milice z občani ostalo na sedanjih odličnih ravni.

Komandir Bernard Petanjek

Kako so osvobodili Gornji grad

Spomini na tiste dni so še zelo živi, saj je prav Gornji grad postal središče vsega dogajanja v Dolini proti koncu pretekle vojne. Milan Venišnik — Savinc najprej opozori, da bi rad dogodke okoli padca Gornjega grada pisal po redosledu, kot jih ima v spominu. Pa predstavimo našega sogovornika. Doma iz Mozirja, se je šolal najprej v Celju, nato v Mariboru. Po maturi na klasični gimnaziji se je vpisal na filozofsko fakulteto v Ljubljani. V času svojega bivanja v Mariboru je bil član Narodnega gledališča. Po vdoru okupatorja se je le kratek čas zadržal v Mozirju in kmalu odšel v Ljubljano, kjer se je na univerzi vključil v OF in SKOJ. Sodeloval je pri oboroženih napadih na okupatorja v Ljubljani. Ko je bil že preveč znan, je preko Novega mesta odšel v partizane. V Kočevskem rogu se je pridružil 5. bataljonu NOV. Kmalu je postal komisar bataljona, nato pa brigade. Decembra 1943 je po nalogu Glavnega štaba partizanskih enot Slovenije pričel svoje delo v štabu IV. operativne cone, ki je takrat bil nekje na Moravskem. Njegovo politično delovanje v vojaških enotah se je s tem pričelo. Pozneje se je vključil v OZNO in je danes polkovnik v rezervi. Ko je leta 1952 zapustil vo-

jaške vrste je delal v službi v Italiji, Maroku in CSSR. Od leta 1979 pa je svetovalec pri skupščini SRS. Kot ljudski poslanec je takoj po osvoboditvi mnogo deloval tudi v samem Mozirju.

Pa se vrnimo spet v leto 1944! Avgusta tega leta, po padcu Ljubnega se je štab IV. operativne cone pod vodstvom komandanta Poglajne premaknil proti Gornjemu gradu. Ob tem so se namenili razbiti močno okupatorsko postojanko v tem kraju. Vedeli so, da so Nemci dobro utrjeni v škofovski graščini. Zato so bile priprave zelo skrbne. Na začetku trga v Rakovi hiši je bila neka nemška letalska enota, ki ni nudila pravega odpora in se je hitro predala. Komandanta te enote so poslali partizani kot zvezo v utrjeno graščino, kjer naj bi pojasnil pogoje partizanov za predajo. Ta častnik je obrazilil posadki, da je obkoljena in da ni izgledov za uspešno obrambo.

V Trobejevi gostilni pa je nanj čakal Milan Venišnik in mu prenašal napotke partizanskega štaba. Večkrat je moral nemški sel v graščino, preden so bili pripravljene se predati. Končno je poveljujoči v Gornjem gradu pristal na predajo, vendar je vstrajal, da se umaknejo z orožjem vred. Tega pa partizani niso dovolili. Kmalu je posadka pristala na to, da odvržejo orožje in se postavi v vrsto na dvorišču graščine. Partizani so s jamčili nemoten odhod in umik le vojakom in vermom, zato so partizani z domači-

ni skrbno pregledali vrsto Nemcev. V njej so odkrili nekatere gestapovce in župana Haudeka. Ti so morali izstopiti in bili so predani sodišču. Pred odhodom Nemcev proti Mozirju, kjer so še imeli postojanko, jim je v kratkem nagovoru Milan Venišnik obrazložil položaj v svetu in osvobodilna prizadevanja partizanov. Potem so krenili z belo zastavo na čelu proti Nazarjam, kjer so pregovorili posadko, da se jim je pridružila. Govorilo se je, da jih Nemoi v Mozirju nič kaj lepo niso sprejeli, ker so se predali. Ob koncu svojega pripovedovanja je Milan Venišnik poudaril visoko zavest krajanov Gornjega grada. Komaj so se Nemci v graščini pripravljali za predajo, so že go kraju visele slovenske zastave. Še danes se sprašuje, kje so jih dobili, da so tako vidno pokazali veselje in pripadnost osvobodilnemu boju.

Tako je postal Gornji grad središče novo nastajajoče ljudske oblasti v dolini. Tu pa so se razživele še druge dejavnosti kar je bil nedvomno velik zgodovinski dogodek. Vse to pa so sodoživljali člani zavezniških misij, ki so delovale pri štabu IV. operativne cone. Ta se je takrat namestil nekje v Sokatu.

Smreka v Gornjem gradu se nenehno širi

Leto 1980 spremljajo posebne družbeno ekonomske značilnosti, ki vplivajo na poslovanje vsake delovne organizacije. Da bi izboljšali neugoden gospodarski položaj, je bila v prvi polovici letošnjega leta sprejeta vrsta zakonskih ter samoupravno dogovorjenih ukrepov, ki naj bi ustvarila rast neugodnih gospodarskih trendov, kasneje pa postopno privedla do stabilnejšega gospodarjenja na bolj zdravih osnovah. Stabilizacija, katero so morale upoštevati v svojih planskih dokumentih in pri svojem poslovanju tudi naše OZD, je bistveno vplivala na njihovo poslovanje že v prvem tromesečju, saj so rezultati poslovanja bili občutno slabši kot so ob koncu prvega polletja.

Najbrže so delovni kolektivi dojele bistvo stabilizacijskih ukrepov, saj je osnovni cilj, le-teh več delati in manj porabiti. Upoštevati moramo, da so rezultati gospodarjenja na občinskem nivoju za prvo polletje dokaj ugodni (družbeni proizvod je porasel za 34 %, dohodek za 35 %, sredstva pa razširitev materialne osnove poslovanja 44 %), čeprav ni bila aktivirana še nobena nova investicijska nalozba.

Izguba, katero so v prvem kvartalu izkazovali kar štiri TOZD, je v treh prešla v pozitiven poslovni rezultat, tako da se izguba pojavlja le še v TOZD-u Iverna. Vse pa kaže, da bo tudi ta odpravljena z aktiviranjem nove investicije v smer oplemenitenja ivernih plošč. Res je, da smo na to investicijo dolgo čakali, vendar jo tudi dočakali (poizkusno obratovanje je že pričelo).

Normalno pa je pričakovati, da se v vseh pogledih še nismo naravnali na dogovorjena stabilizacijska gibanja. Tu mislimo predvsem na to, da se nekateri kolektivi še ne obnašajo skladno z resolucijo in družbenim dogovorom, saj ugotavljamo, da zaostaja bruto osebni dohodek za rastjo dohodka za 8 % in 4 % za rastjo čistega dohodka, medtem, ko vemo, da bi morali rasti 25 % počasneje od rasti dohodka in čistega dohodka. V izvozu — uvozni bilanci smo izvozili za 18,6 % več kot uvozili. Največji porast izkazuje izvoz žaganega lesa, kar pa je lahko zavozni nož.

GORENJE GLIN NAZARJE

je ena naših največjih OZD in zaposluje ob polletju povprečno na podlagi delovnih ur 939 delavcev. Ob polletnih obračunih je ugotovljeno, da nobena TOZD ni v celoti dosegla začrtanih rezultatov. Najbolj se jim je približala TOZD Žagarstvo, kjer je dinamični plan vrednosti proizvodnje po planskih prodajnih cenah dosežen 99,4 %, letni plan pa 48,9 %.

V TOZD-u Stavbeno pohištvo dinamični plan proizvodnje nekoliko zaostaja za predvidenim, vendar so kljub temu doseženi premiki v strukturi proizvodnje v korist proizvodov z višjo stopnjo pokritja. Ukinjena je proizvodnja klasičnih oken, stekla pa je že proizvo-

dnja termoizolacijskih oken in polknic.

V TOZD-u Iverna je proizvodnja poliestereziranih plošč in obodov predalov presežena, medtem, ko je proizvodnja surovih plošč dosežena le z 82 %. Manjša od predvidene je zaradi predčasnega remonta, ostala razlika pa odpade na manjše zastoje zaradi številnih okvar in zunanjih činiteljev. V mesecu juniju je stekla že proizvodnja lignopal plošč.

V izvozu so bili doseženi zadovoljivi rezultati, saj je doseženi izvoz štirikrat večji kot v preteklem letu. Od investicij bo v okviru občinskega praznika otvoritev tovarne za oplemenitenje ivernih plošč in obrat za predelavo tanke oblovine.

GOZDNO GOSPODARSTVO NAZARJE

Kljub težavam v lanskem polletju in začetku letošnjega leta, s katerimi so se srečevali v tej OZD, lahko ob polletnem obračunu ugotovimo sorazmerno zadovoljiv rezultat. Izguba, ki se je pojavila v prvem tromesečju zaradi pliva sezone, se je ob polletju izravnala.

Letni plan prodaje gozdnih sortimenotv je bil realiziran 48,3 %, od tega v družbeni proizvodnji 38,4 % v posebni pa 55,5 %. Tudi doseganje plana v ostalih TOZD, je za ta čas primerno realiziran, kar je vplivalo tudi na ustrezno povečanje dohodka in akumulacije. Ob boljši organizaciji dela in primernem izkoriščanju delovnega časa, bodo lahko ugodno zaključili tudi drugo polovico poslovnega leta.

SMREKA GORNJI GRAD

Ta DO, ki zaposluje povprečno 192 delavcev, tako kot v prvem tromesečju, tudi polletje zaključila dokaj uspešno, čeprav se je srečevala s problemom pomanjkanja lesne surovine. Doseganje plana izdelave oken in vrat je 100 %, primerjava doseženega dela z enakim obdobjem lanskega leta pa je 11 % več oken in vrat in 26 % manj fiksnih polknic.

V prvem polletju letošnjega leta je izvoz v Smreki znatno pod predvidenim in je za 13 % nižji od lanskega leta.

ELKROJ MOZIRJE

Naša edina konfekcijska DO, ki je zaposlovala ob polletju povprečno 411 delavcev.

V primerjavi s tromesečno realizacijo so v tej DO doseženi nekoliko slabši rezultati, prav tako so tudi nekatere ekonomske kategorije kot so dohodek, čisti dohodek, družbeni proizvod, nekoliko pod planskimi predvidevanji. Vzrok temu je manjša količinska in vrednostna realizacija, kot je bila načrtovana.

Še sedaj pa ni aktivirana nova proizvodna hala, ker v njej ni montiranih tehnoloških naprav, ki so delno vezane na uvoz.

Ta DO zaostaja tudi v izvoznih hotenjih, kar pa seveda vpliva na razpolaganje z lastnimi deviznimi sredstvi.

O gospodarjenju v prvem polletju 1980

ZELEZARNA RAVNE TOZD KOVINARSTVO LJUBNO OB SAVINJI

V TOZD-u Kovinarstvo je bilo ob polletju povprečno zaposlenih na podlagi delovnih ur 120 delavcev.

Ob polletju ugotavljajo boljše poslovne rezultate glede na prvo tromesečje, kar dokazuje tudi izpolnitev plana v drugem tromesečju, tako, da bi bil lahko plan ob polletju uresničen, v kolikor ne bi imeli velikega zastoja iz prvega tromesečja.

Investicija v novo proizvodno halo bo aktivirana konec letošnjega leta.

Pri tej TOZD ugotavljamo določene tržne zastoje, zato bo nujno izkazati dopolnilno proizvodno usmeritev, kot je zapisano že v resoluciji za leto 1980.

VEGRAD VELENJE TOZD OSTREŠJA LJUBNO OB SAVINJI

so polletje letošnjega leta zaključili uspešno glede na lansko enako obdobje. Z adaptacijo žagalnice so zmanjšali stroške notranjega transporta in s tem omogočili smotrnejše izkoriščanje delovnega časa.

Dohodka je TOZD ustvarila za 9,7 % več od planiranega in to ob zmanjševanju poprečnega števila zaposlenih po delovnih urah, glede na lansko enako obdobje za 9 delavcev. Sedaj ta TOZD zaposluje povprečno 65 delavcev.

Večjih investicijskih vlaganj v tem letu ne bo.

Ta TOZD intenzivno išče nadaljnjo proizvodno usmeritev in na tej osnovi tudi ustrezno samoupravno organiziranost.

KIT ZKZ MOZIRJE

V letu 1980 se je ta DO reorganizirala v naslednje TOZD:

- TOZD Blagovni promet
- TOZD Trgovina in gostinstvo
- TZO Kmetijstvo
- DSSS

Prvo polletno obdobje poslovanja je minilo v novi samoupravni organiziranosti dokaj uspešno. V splošnem je doseganje plana proizvodnje in storitev zadovoljivo. Kljub značilnim sezonskim nihanjem so dosegli 48 % letnega plana. Z večjimi investicijskimi vlaganji so pričeli v letu 1979 in sicer z večnamenskim objektom v Sol-

čavi, ki je sedaj v izgradnji. Ni pa še pričela investicija v Prekrbovalni center v Ljubiji in v Strojno postajo Rečica.

SAVINJSKO — ŠALEŠKA VETERINARSKA POSTAJA MOZIRJE

Nastala je z združitvijo Veterinarskih postaj Mozirje in Velenje. Skupaj poslujeta od 1. januarja 1980. Poprečno število zaposlenih se je tako povečalo od prej 7 zaposlenih na 15. Boljši poslovni rezultati so posledica večjega obsega opravljenega dela in višjih cen veterinarskih storitev.

GORENJE MGA NAZARJE

Glede na izgubo v prvem tromesečju je zaključil polletje uspešno. Plan celotnega prihodka je dosežen 47,3 % letnega plana, plan dohodka pa le z 39,1 %. Poprečno število zaposlenih, se je povečalo za 7 %, tako, da je v tem TOZD-u zaposlenih 301 delavec.

Večjih investicijskih vlaganj ni bilo.

TDO SAVINJA MOZIRJE

Zaposluje povprečno ob polletju letošnjega leta 76 delavcev. Plan dohodka je dosežen s 43,4 % letnega plana, kakor tudi čisti dohodek in je nekoliko nižji od zastavljenih ciljev. Z izgradnjo novega Marketa v Mozirju, je pričakovati izboljšanje trgovske ponudbe v naši občini.

Kot je razvidno pa izgradnja uspešno teče.

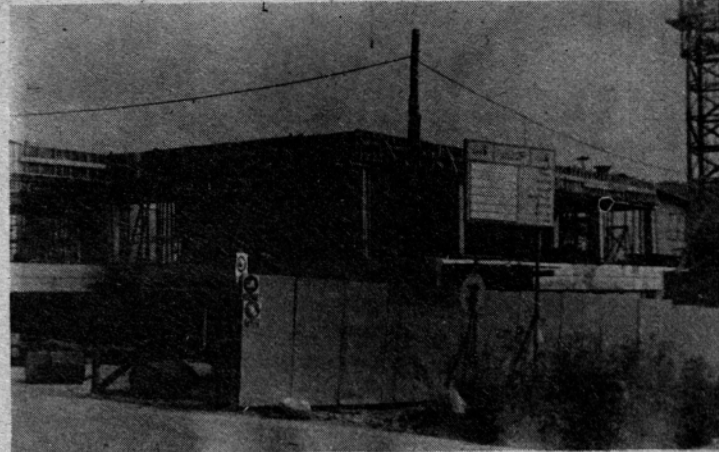
TURIST NAZARJE

DO ima dokaj ugodne finančne rezultate, vendar pa je nekaj časa tava v nedefiniranem razvojnem konceptu. Tudi samoupravni odnosi znotraj DO niso najboljši, kar je rezultat pomanjkanja strokovnega kadra. Da so doseženi tako ugodni rezultati je odraz v ugodni turistični sezoni, kar pa bi kolektiv s kvalitetnejšim delom sigurno lahko še bolje izkoristil.

V nadalje je izkazati tesnejše povezave z drugimi ustreznimi OZD, predvsem pa v kadrovski ojačitvi kolektiva.

KOMUNALNO PODJETJE MOZIRJE

Rezultati te DO so v primerjavi z lanskega leta v enakem obdobju izredno ugodni, saj se

Poslojpe za novo trgovino Savinje v Mozirju dobro napreduje

je celotni prihodek povečal za skoraj 2-krat, dohodek pa za več kot 1,5-krat, plan dohodka in čistega dohodka je dosežen z 43 % letnega plana. Na takšen porast vseh ekonomskih pokazateljev je vplivala večja produktivnost in boljša organizacija dela, večje število zaposlenih, ki se je povečalo kar za 22 %, deloma pa povišanje cen.

CINKARNA CELJE — TOZD KEMIJA LJUBIJA

V tem TOZD-u je bilo ob polletnih obračunih zaposlenih povprečno 43 delavcev. Rezul-

tati so glede na lansko enako obdobje in glede na tromesečne rezultate nekoliko slabši, saj je porast dohodka le za 25 % glede na lansko enako obdobje in le za 8 % je bilo ustvarjenega več čistega dohodka. Če pa realizacijo primerjamo z letnim planom, potem lahko ugotovimo preseganje planskih ciljev, saj je letni plan dohodka dosežen z 62,5 %, in čistega dohodka z 52,9 %. Ta TOZD že več let išče svoj razvojni koncept, vendar vedno ostaja na istem mestu.

DARJA MODRIJANČIČ

Iz krajevnih skupnosti

ŠMARTNO OB DRETI

Gradbena zemljišča bo potrebno skrbno izbrati in določiti. V krajevni skupnosti so proti pojavom, ko si nekdo želi pridobiti poceni zemljišče za gradnjo s tem, ko je to odvzeto kmetijskim površinam. Tako prihaja do izsiljevanj, ki so pozneje vedno v breme krajevni skupnosti. Največ takih primerov postane pereče, ko gre za nujne komunalne ureditve, ki bi jih nato morala zagotoviti krajevna skupnost. Zato naj ne bo izjem in naj se končno določi, kje se bo zidalo in pod kakšnimi pogoji. Gre na eni strani za zaščito že tako skromnih kmetijskih obdelovalnih površin, na drugi pa je treba upoštevati izgled kraja.

Gradnja streljšča dobro napreduje. Osnovna strelška organizacija gradi, vsi pa pomagajo! Tako društva, kot krajevna skupnost. Seveda pa tudi krajani. Tako bo Šmartno dobilo še en športni prostor. Znano pa je športno prizadevanje v tem kraju.

Kolesarski izlet v okviru trim nalog bo tudi letos. Pripravilja ga domače športno društvo. Kolesarili bodo do Nove Štife in nazaj. Upamo, da se bo vabilu odzvalo veliko število krajanov.

Knjige, ki so v omarah na šolskem hodniku, bi bilo namreč treba urediti in popisati, kar pa bi bilo odvečno delo, saj ima Zveza kulturnih organizacij občine Mozirje v programu čimprejšnjo ureditev izposojevališča v Šmartnu. Vendar potrebuje zanj okoli 15 kvadratnih metrov velik prostor, ki ga trenutno ne moremo najti.

Knjižnica bo torej začela izposojati, ko bo zgrajena večnamenska dvorana v Šmartnu. Zanimivo je tudi, da ima Zveza kulturnih organizacij občine Mozirje v Poslovniku Knjižnice in izposojevalnic že rubriko za šmarško izposojevališče, le delovni čas še ni naveden.

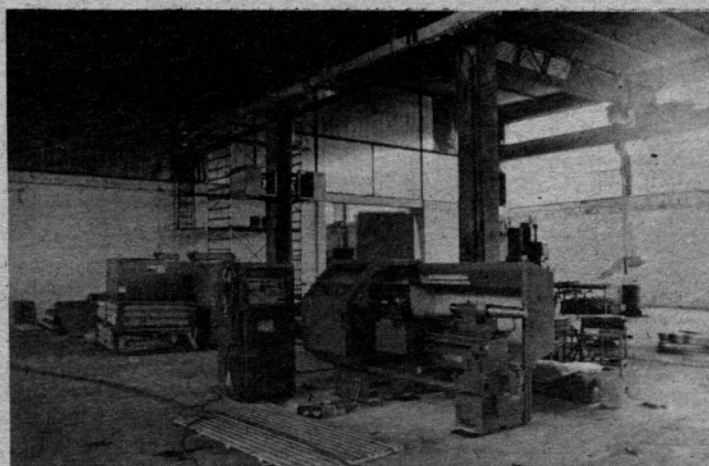
Želimo si lahko le to, da bo dvorana z vsemi pritliklinami zgrajena kmalu; do tedaj bomo pač brez knjižnice. Še to: ko bo izposojevališče urejeno, bomo dobivali knjige iz matične knjižnice v Mozirju, in sicer novosti in starejše knjige zaloga pa bo v neprestanem obtoku.

NOVA ŠTIFTA

Obnova šole še vedno ni zaključena. Kljub ponovnim delegatskim vprašanjem na skupščini občine se stvari ne uredijo.

Izvajalec, komunalno podjetje iz Mozirja še ni uredil odtokov za sanitarije in ni namestil žlebov. Gre torej za dela, ki ne zahtevajo nekih uvoženih materialov, zato menijo v krajevni skupnosti da gre le za nerazumljivo zavlačevanje del. Krajani pa se ob tem sprašujejo, če je takšno ravnanje z družbenimi sredstvi upravičljivo.

Saj je menda vsakomur jasno, da pomeni delo danes opravljeno prihranek, napram tistemu, ki bo izvršeno pozneje.

V Ključavničarstvu na Ljubnem postavljajo najsodobnejšo stružnico

Iz krajevnih skupnosti

GORNJI GRAD

Stoletnico prosvetnega dela bodo slovesno proslavili. Tukajšnje prosvetno društvo bo pripravilo vrsto zanimivih prireditev. 1. maja 1880 je bila v Gornjem gradu ustanovljena čitalnica, ki je takoj pričela z dramskim delom. Pozneje so ustanovili tudi knjižnico. To vse je predstavljalo v tistih burnih časih narodnoobrambni steber, ki je kljuboval potujčevanju. 26. septembra bodo odkrili na hiši, kjer je čitalnica pričela z delom spominsko ploščo in pripravili kulturni program. Plošča bo na Bavčevi hiši. Zvečer bo v dvorani svečana akademija, na kateri bodo podelili priznanja zaslužnim kulturnim delavcem kraja. V predvečer dvorane pa bo rastava o kulturni dejavnosti Gornjega grada. 27. septembra bodo predvajali v kinu slovenski film Samorastniki. 28. septembra pa bo gostovala Drama SNG s komedijo „Sluga dveh gospodarjev“. 29. septembra bo v šoli razstava knjig Prešernove družbe in ustanovni sestanek šolskega kulturnega društva.

S tako bogatim programom se bodo oddolžili spominu naprednim krajanom minulega obdobja.

REČICA OB SAVINJI

Mrliska veža bo še to leto. Sedaj urejajo vse stvari okoli potrebnih dokumentov. Staro vežico bodo uredili za skladiščenje potrebnih predmetov in orodja. Zgradba bo sodobna in uredili bodo tudi parkirišče za vozila. Posebni gradbeni odbor vodi ing. Anton Venek se ukvarja s pripravami. Načrt pa je izdelal ing. Alojz Jeraj. V glavnem imajo sredstva zbrana, vendar pričakujejo, da bodo krajinam pomagali še s prostovoljnimi delom.

Paziritev vodovoda narekuje vse večje širjenje kraja. V okviru KS imajo vodovodni odbor, ki skrbi za upravljanje sedanjega in načrtuje tudi razširitev. Nameravajo zgraditi 200 m³ velik rezervoar in to v prihodnjem letu. Z vodo se na Rečici smotno gospodarji, saj imajo vse hiše števce. Že sedaj napajajo Rečico, Spodnjo Rečico, Nizko in Varpolje. Sedanji vodovod so zgradili v začetku 60. let, vendar takrat niso predvidevali tako hitrega razvoja kraja.

Pomanjkanje zazidalnih površin zavira hitrejšo gradnjo. Po načrtu se bo naselje povečalo za kakšnih 600 ljudi. To pa terja hitro ukrepanje glede urbanizacije kraja. Predvidevajo, da se bodo širili proti zaselku Vimpasle.

Popravilo krajevnih cest bodo opravili s posipavanjem. Nabavili bodo 400 m³ gramoz in s skupnimi močmi zasilno zakrpali krajevne ceste. Kritično pa je glede prometnega označevanja teh prometnic. Glede tega se bodo povezali s pristojno skupnostjo in skušali doseči, da bodo ceste pravilno označene in bolj varne.

Gasilski dom so pričeli graditi. Izbrali so novo lokacijo, ki bolj odgovarja potrebam gasilcev. Prepričani so, da bo nov dom na red za 100 letnico gasilskega društva v tem kraju. Grebni odbor pri društvu si prizadeva vključiti vse, ki so za gasilstvo pristojni, pa tudi krajinam ne odrekajo pomoči. Prizadevno in dolgoletno delo gasilcev zasluži vsa pomoč in podporo!

V primeru požara premalo vode. Gasilci že dolgo opozarjajo, da je v kraju premalo hidrantov za napajanje gasilnih naprav v primeru požara. Zato razmišljajo o tem, da bi uredili zapornico na potoku Rečica in bi na ta način zagotovili potrebne količine vode v primeru požara. Zaenkrat so to le še razmišljanja, ki pa niso odveč.

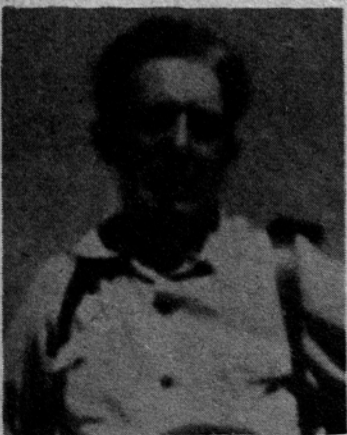
Lastna elektrarna je postala želja krajanov. Sedanje stanje v energetiki opravičuje bojazen, da lahko pride do resnih omejitev porabe toka. V starem Žuntarjevem mlinu je svoječasno že delala lokalna elektrarna. Razmišljajo o obnovi, saj bi tako pridobili lasten vir napetosti v primeru potrebe. Pa čeprav le za najnujnejše objekte. Tudi za potrebe SLO bi takšna elektrarna bila pomembna.

Njegovih 75 let

Pravimo, da je že kar lepo doživeti srečati se z Abrahamom Čil in zdrav. Še lepše je torej dočakati 75 let z voljo do dela in z ljubeznijo do planin. Kdo na Ljubnem in v okolici ne pozna Ivana Marovta? Marsikdo pa ne ve, ko ga sreča v gorah, da je v avgustu dopolnil

štirjdeset let. V kratkem pojasneno s tem, da ti niso bili niti zdravstveno, niti pokojninsko zavarovani. Prav zato je bilo njegovo življenje v stari državi polno borb za obstoj, pa ne samo za svoj. Bil je na čelu organizacije pogodbenih poštarjev - Jugoslavije in se boril za pravice vseh. Kot aktivist OF je organiziral prve volitve v dolini leta 1944. Po osvoboditvi pa je pri okrajnem ljudskem odboru delal kot vodja oddelka za ugotavljanje zločinov okupatorja in njegovih pomagačev. Delal je v različnih društvenih in družbenih sredinah ter bil večkrat počaščen z javnimi priznanji, oziroma plaketami. Zaradi svoje neumorne dejavnosti v planinstvu je prejel tudi častni srebrni znak planinske zveze Slovenije. Ko se je v začetku tridesetih let ustanovilo turistično društvo na Ljubnem je postal njegov tajnik ter dejavno pripomogel k razvoju tujkega prometa v kraju. Še bi lahko naštevali kaj vse je delal v kulturi in drugje!

Ob visokem jubileju mu želimo zdravja in moči, da bi še naprej iskal svojo srečo v miru gora.

Ivan Marovt

75 let, ki niso bila lahka in tudi ne vedno lepa. Po šoli na Ljubnem in v Celju je najprej služboval kot upravnik pogodbene pošte v Mozirju, nato pa na Ljubnem. Kaj je nekoč pomenilo biti „pogodbeni po-

Visok delovni jubilej GLIN-a Nazarje

Lesna industrija v Nazarjah slavi letos 80 let obstoja. V našem največjem kolektivu so pripravili poseben zapis, ki bo ponazoril preteklost in nekatere poglede v bodočo usmeritev. Brošura bo natisnjena v 5000 izvodih in so jo pripravili strokovnjaki iz Glina. V skupini piscev delajo med drugimi ing. Franc Tratnik, ing. Marjan Pobrevc, Jože Tlaker in Lev Stemecki. Iz vsebine povzema pogled razvoja delovne organizacije od njene ustanovitve sem.

Začetki industrijske predelave lesa v Zgornji Savinjski dolini segajo v leta 1900 - 1901, ko je italijanska firma Fratelli Feltrinelli zgradila v Nazarjah prvo industrijsko žago, ki je bila po velikosti druga v Sloveniji. Imela je štiri polnojarmenike na vodni pogon. Že po šestih letih je žaga prešla v last uprave veleposestva Ljubljanske škofije Gornji grad, ki jo je zadržala v svoji režiji do leta 1941.

Druge predelovalne industrije v začetku 20. stoletja ni bilo. Šele v letih 1929 - 30 je bila zgrajena v Nazarjah največja zabožarna v Sloveniji, da bi se tako izognili težavam pri prodaji žaganega lesa, ki je bil slabe kvalitete zaradi izredne dolge dobe od poseka do razreza in izredno slabih pravnih razmer.

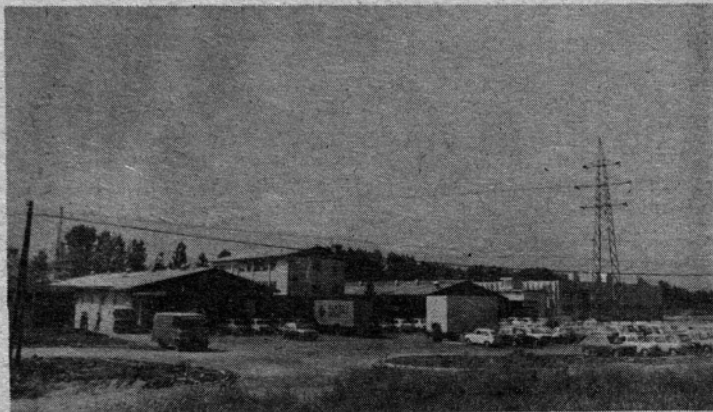
Zabožarna je predelala tudi po 12.000 m³ letno. Do konca štiridesetih let dvajsetega stoletja je žaga v Nazarjah žagala po večini le hlodovine veleposestva Gornji grad, v letih 1940-41 pa je že bilo odkupljeno cca 18.000 m³ hlodovine v zasebnih gozdovih, ostala hlodovina kmetov pa se je razžagovala na večjih privatnih žagah Rogovlec, Ljubno, Spodnja Rečica in na parni polnojarmeniki žagi v Gornjem gradu.

Leta 1945 je bilo razlašeno celotno gozdno posestvo in industrijski obrati veleposestva ljubljanske škofije, leto pozneje pa so bile nacionalizirane vse večje privatne žage v Zgornji Savinjski dolini.

Do konca leta 1947 sta bili obe proizvodni panogi, gozdarska in lesna, združeni. Leta 1948 pa so nastala tri podjetja: gospodarjenje z gozdovi je prevzelo Gozdno gospodarstvo Nazarje, predelavo lesa iz družbenih gozdov je prevzelo Lesno industrijsko podjetje „LIP“ Nazarje, predelavo lesa iz zasebnih gozdov pa Združeno lesno podjetje Mozirje. Zaradi centralnega vodenja gospodarjenja iz republike in zaradi razdrobljenosti lesne predelave se lesna industrija ni tako hitro razvijala, kot bi lahko pričakovali ob zelo bogatem naravnem zaledju.

Leta 1950 je bilo uvedeno delavsko samoupravljanje. V Nazarjah je bil 8. oktobra 1950 izvoljen prvi delavski svet. Imel je zelo majhne pristojnosti, če jih primerjamo z današnjimi, za takratni čas pa je to pomenilo velik korak v obdobje delavskega samoupravljanja.

V razvoju lesne industrije v občini Mozirje je zelo pomembno leto 1958. Takrat je prišlo do združitve obeh lesnih podjetij v Lesno industrijo

Elkroj postaja velika tovarna

„LIP“ Nazarje. S tem so bili dani pogoji za hitrejši razvoj lesne industrije in za hitrejši razvoj celotnega gospodarstva v Zgornji Savinjski dolini.

Po združitvi je bila modernizirana proizvodnja embalaže. Zgrajen je bil nov obrat stavbenega pohištva, v letih 1965/66 pa nova, moderna, popolnoma mehanizirana žaga z lastno kotlovnico, ki je imela skupno z nekaterimi stranskimi obrati kapaciteto cca 120.000 m³ hlodovine letno.

Vzporedno z gospodarskim razvojem se je razvijalo tudi delavsko samoupravljanje. V letu 1961 so bile uvedene

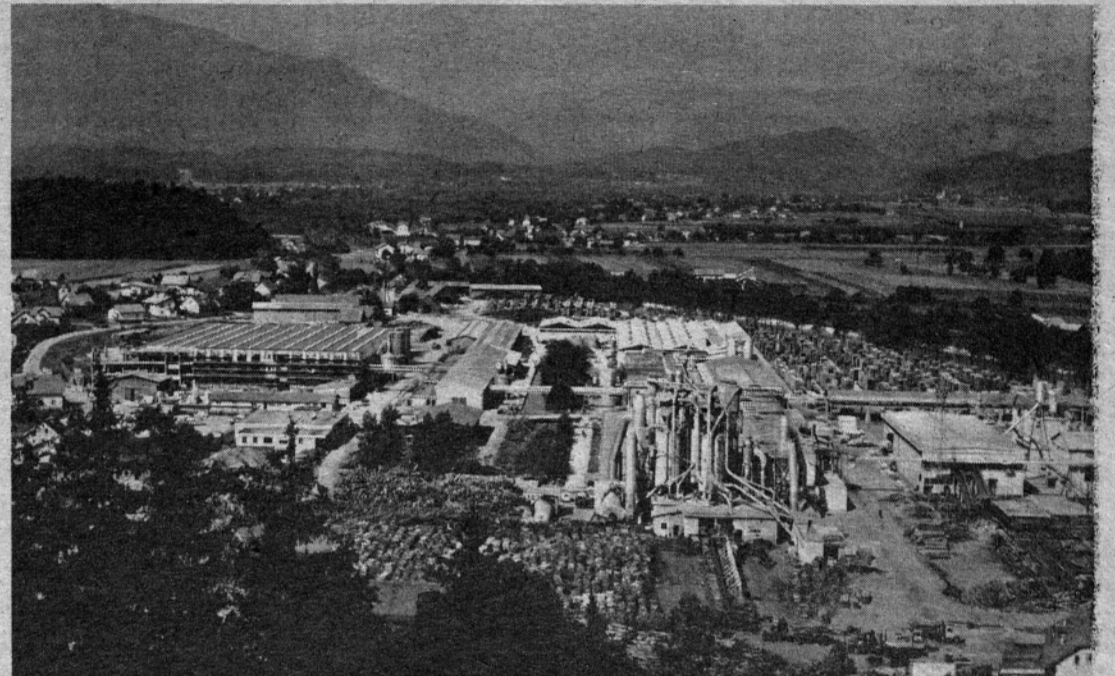
ni prinesla željenih rezultatov, zato so se delavci Lesne industrije Nazarje na referendumu 18. 9. 1978 odločili, da izstopijo iz SOZD STIK Mozirje in pristopijo v SOZD „Gorenje“ Velenje.

Z izstopom Lesne industrije in Smreke Gornji grad je SOZD STIK Mozirje prenehala obstajati.

Današnja samoupravna organiziranost je speljana na delegatskih razmerjih. V samoupravne organe in v delegacije družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti je vključeno 150 delavcev. Pridobljene izkušnje kažejo na to,

da se v praksi uspešno potrjuje delegatski sistem in proces sprejemanja samoupravnih odločitev.

Gorenje - GLIN Lesna industrija Nazarje s temeljnimi organizacijami združenega dela Žagarstvo, Stavbeno pohištvo, Iverna, Energetika in vzdrževanje in Delovno skupnostjo skupnih služb doživljajo v zadnjem času zelo dinamičen razvoj, ki se v letošnjem letu kaže v zaključeni, več kot 23 milijardni investiciji v predelavo ivernih plošč, v novi žagalnici tanjše oblovine in v posodobitvi proizvodnje stavbenega pohištva.

Lesna industrija Glin Nazarje danes

ekonomске enote. Poleg centralnega delavskega sveta so bili izvoljeni obratni delavski sveti.

Po skoraj dvajsetih letih delovanja dveh podjetij, Gozdnega gospodarstva in Lesne industrije, je v letu 1967 prišlo do ponovne združitve v novo delovno organizacijo „Gozdarstvo in lesna industrija GLIN Nazarje“.

V letu 1971 je bila kot rezultat zelo uspešnega gospodarjenja združenega podjetja zgrajena takrat največja in najmodernejša tovarna ivernih plošč v državi s kapaciteto 80.000 m³.

Koncem leta 1973 se je enovita delovna organizacija GLIN Nazarje samoupravno organizirala v temeljne organizacije združenega dela: Gozdarstvo, Lesna industrija, Kmetje lastniki gozdov in Delovna skupnost skupnih služb.

Tudi delavci SMREKE Gornji grad so se istočasno odločili, da se pridružijo k združenemu podjetju GLIN Nazarje kot temeljna organizacija združene dela.

Vsaka TOZD je imela delavski svet in poslovni odbor, na ravni delovne organizacije pa je deloval centralni delavski svet in poslovni odbor.

Leta 1976 je bila v skladu z ustavnimi spremembami in zakonom o združenem delu ustanovljena sestavljena organizacija SOZD „STIK“ Mozirje, v katero so se vključile: Gozdno gospodarstvo Nazarje, Lesna industrija Nazarje in Smreka Gornji grad. Ta reorganizacija

Med prvimi borci so bili delavci

Ob visokem jubileju lesne industrije v Nazarjah je zanimivo pogledati v tiste čase, ko so se delavci borili za svoje osnovne pravice. Zato smo poiskali spomeničarja Jožeta Planovška, ki je od leta 1932 delal v lesnem obratu. Takrat, ko je pričel delati je stala žaga na vodni pogon, delali pa so tudi že zabože. Zabožarna je bila v gornjem delu obrata. Delavstvo takrat še ni bilo kaj prida organizirano. Sindikata še niso poznali. Tudi delavstva z izrazito proletarsko miselnostjo še v Nazarjah ni bilo. V takratnem Marijengradu, kot se je škofovsko podjetje imenovalo, so volili prve delavske zaupnike šele leta 1938. Seveda so se potem tudi sindikalno organizirali. Jože Planovšek se spominja kako je večkrat tarnal takratni direktor ing. Lojze Žumer, da imajo velike izdatke s pokrivanjem stroškov za vzdrževanje okoliških cerkva, ki so jih očitno morali obnavljati. Sporazumevanje med direkcijo in delavci je bilo zadovoljivo, zato tudi ni bilo štrajkov ali večjih delavskih gibanj. So bili časi, ko je rezan les šel slabo v promet. Takrat so sklicali delavce in jim razložili položaj. Mezde so padle, če pa je prodaja zopet stekla so jim izpad nadomestili. Lojze Žumer je na sploh v dobrem

v letu 1940 naraslo na okoli 400. Gozdarstvo je imelo posebno skupino delavcev. Treba je razumeti, da je bila miselnost med delavci takrat še dokaj neproletarska, saj jih je večina bilo iz vrst malih kmetov, ali pa so se ukvarjali s kmetijstvom. Vendar, kot se je pozneje pokazalo, so prav ti delavci tvorili prvo jedro odpora v okupaciji. Stalno so sodelovali s partizani, saj so skupno načrtovali razne

Jože Planovšek

sabotažne akcije v Nazarjah. Tako je leta 1943 takratni savinjski bataljon požgal uto za izdelovanje možganih barak, ki so jih Nemci veliko potrebovali. Del skladišča lesa pa je zgorelo že leta 1942. Pozneje so zažgali skladišča parne žage, zgorelo je kar 2000 m³ dragocene lesa. Mnogo žrtev med delavci iz Nazarja je terjala vojna. Velike žrtve so dali zato, da je danes v tem kraju industrija, ki daje kruh mnogim ljudem.

spominu delavcev. Ko je bila kriza na višku, je ustanovil v Nazarjah delavski konzum, kjer so lahko delavci kupovali nekoliko ceneje, pa tudi na kredit. Takrat v letu 1932 so zaposlovali kakih 250 delavcev, to število pa je

Polletje uspešno zaključili

Svet TOK Gozdarstvo Nazarje je na seji 25. julija 1980 obravnaval uspehe I. polletja in sprejel polletni obračun.

Računovodski podatki povedo, da smo prvo polovico tekočega leta kar dobro gospodarili.

Enota	letni plan m ³	realizacija I. poll. m ³	%
Solčava	11.350	4.285	37,8
Luče	12.250	5.953	48,2
Ljubno	12.650	5.928	46,9
Gornji grad	16.150	12.112	75,0
Nazarje	15.800	9.878	62,5

Vzrokov za tako različno doseganje plana oddaje je več. Naj naštejemo samo nekatere:

— sorazmerno večje planske obveznosti manjšega števila gozdnih posestnikov in v zvezi s tem pomanjkanje delovne sile na Solčavskem in Lučkem;

— dostopnost do lesa je, zaradi težjih zimskih razmer, v višinskih predelih našega območja težavnejša;

— letošnje neprestano deževje je predstavljalo veliko oviro pri spravi in odvozu lesa;

— del uspeha ali neuspeha za polletno realizacijo moramo pripisati tudi subjektivnim silam tako s strani gozdnih posestnikov, kakor tudi delavcev TOK-a.

Delavci in gozdni posestniki naših enot, ki so prvo polletje slabše zaključile, kakor tudi celotno vodstvo TOK-a Nazarje, stojimo pred veliko družbeno odgovornostjo, da v II. polletju nedoknadimo kar smo zamudili v prvih šestih mesecih.

Na področju gozdnogojitvenih del smo planske zadolžitve

Lesni industriji smo oddali 38.156 m³ lesa, kar predstavlja 55,9 % letnega plana. Če primerjamo oddajo lesa po posameznih enotah, ugotovimo da so plan dosegle takole:

dobro realizirali. Obnovo gozdov smo po planu opravili z 72,6 %, nego z 20,1 % in dela na varstvu gozdov z 21,9 %. Zaradi sezonskega značaja del je polletni rezultat zadovoljiv, kar potrjuje tudi primerjava z uspehom v letu 1979, ko smo imeli v I. polletju nižjo realizacijo.

Tudi finančni pokazatelji so sorazmerno ugodni. Realizacija celotnega prihodka je dosežena s 55 %, kar je v skladu z realizacijo plana oddaje lesa (55,9 %). Dohodek smo realizirali s 61,3 %, čisti dohodek s 73,8 %, medtem ko smo sredstva, namenjena za osebne dohodke realizirali le s 45,7 %.

Iz povedanega sledi, da smo poslovali skladno z stabilizacijskimi intencijami.

Dosedanji ekonomski uspeh obrata za kooperacijo Nazarje daje realne možnosti za doplačilo v tekočem letu oddanega lesa. Svet TOK-a je o tem razpravljal in sklenil, da bo o višini in načinu doplačila sklepal v jenskem obdobju.

MATEVŽ POŽARNIK

Prijetno presenečeni mladi delavci in reporterjeva kamera
Foto: Miklavc Jože

Delovna prosta sobota za mladince v Smreki

Nedavno je tega, ko so v gornjegrajski „SMREKI“ imeli prosto soboto. Kljub temu pa je bilo na dvoriščih obratov ne navadno živahno. Predvsem mlajši delavci so se tokrat ukvarjali s povsem drugačnim delom, kot ga sicer opravljajo. Pripravljali so dvorišče, kanalizacije in okolice obratov za asfaltiranje. Preden je dogodek zabeležila fotokamera, je povedal predsednik OO ZSMS Smreka, Slavko Napotnik:

„V programu dela mladih imamo poleg samoupravnih in družbenih aktivnosti tudi neposredno delo za ureditev boljših delovnih pogojev. Tokrat smo drugič na prosti dan na delu, če bo potrebno, pa bomo še

prišli. V Devcah postavljamo naš dom — počitniško hišo, naš lasten proizvod, pa je potrebno s prostovoljnimi delom marsikaj urediti.“ V nadaljnjem pogovoru sem izvedel, da izdajajo list za obveščanje kolektiva prav mladi, v vsakem samoupravnem telesu pa so delegirani mladinci.

No, nič čudnega, če so si zaslužili priznanje za najboljšo OO ZSM, v združenem delu občine za letos, na predlog OK ZSMS Mozirje.

Stabilizacijska prizadevanja bodo terjala tudi od drugih OO ZSM nekaj več živega dela, torej od besede k delu.

Tekst in fotografija
JOŽE MIKLAVC

Mladi na delo

Pa smo spet doma! Da ne boste mislili, da je bil to vzdih, tožba po domu, ko smo se 2. avgusta nasmejani pripeljali do Savinjskega gaja. Kje neki! Vsaj polovica od šestintridesetih brigadirjev bi nas še ostala na MDA Kobansko 80 v naselju OŠ Remšnik.

Res je bilo veselih teh dvajset brigadirskih dni. Skupaj z brigadirji 17. oktober iz Murske Sobote in brigadirji (bolj brigadirkami) Rdečega križa iz cele Slovenije, smo se veselili novih dosežkov na trasi, v naselju; vsi skupaj smo se zabavali ob večerih, ko smo imeli plese, ko so nam predvajali čelovečerni film, ko nas je obiskal Polde Bibič, ko...

Čeprav smo bili v naši brigadi sami Savinjšani, smo se še bolj spoznali med seboj, se spoprijateljili tudi z brigadirji iz ostalih dveh brigad.

Naša brigada se imenuje po Slavku Šlandru in je bila letos tretjič samostojno na akciji. Ker je brigada torej še „mlada“, imamo še vedno probleme glede števila brigadirjev. Tako nas je bilo prvi dan v naselju le 29, potem pa nam je OK ZSMS Mozirje poslala še štiri brigadirje, nato pa so se nam pridružile še tri radioamaterke iz Maribora in brigada je bila pred zaključkom prve dekade polnoštevilna in nas je bilo šestintrideset, od tega štirinajst deklet in dvaindvajset fantov. Naš komandant je bil Urtelj Jože, komandirji čet pa so bili: Špende Jože, Podkrižnik Franjo in Miklavc Jasna. Seveda bi na delovišču ne dosegali takšnih uspehov, če nam ne bi bil vedno za petami naš vrlji „trasko“, ki je bil hkrati tudi

namestnik komandanta — Kormanšek Stanko.

Na trasi smo imeli tudi dva udarna dneva. Imeli smo dovolj volje, da smo vedno naredili dovolj procentov in tako postali udarna brigada ter tudi dobili udarništvu udarnega dne. V drugi dekadi nas je sicer prehitela brigada 17. oktober, toda v drugi smo bili boljši mi. Moram pa povedati, da smo tako na trasi kot tudi v naselju veselo prepevali brigadirski in tudi druge pesmi, tako da smo bili prvi teden skoraj vsi ob glasove.

Dvakrat nas je obiskal tudi predsednik ZSMS Boris Bauddek, enkrat pa tudi tovariš France Popit.

Najbolj zanimiv je bil zadnji dan, ko smo sprejemali priznanja. Vse tri brigade smo prejele vsa možna priznanja, se pravi: udarništvu brigade, udarništvu udarnega dne, pohvalo za interesne dejavnosti ter tudi priznanje MDA brigadam — se pravi trak akcije, ki ga je naša brigada sprejela prvič. Enajst brigadirjev je tudi sprejelo udarniške značke, enajst pa jih je prejelo pohvale. MDB SLAVKO ŠLANDER je bila torej MDA Kobansko 80 uspešna, pa ne samo v smislu procentov ter priznanj, ampak tudi v krepitvi bratstva in prijateljstva z brigadirji iz Murske Sobote in drugih krajev Slovenije, o čemer se lahko pričate tudi iz listine o pobračenju vseh treh brigad, katere en izvod hrani tudi OK ZSMS Mozirje.

CVETKA PEČNIK

Pripis urednika: Več o veseljem delu življenja naših brigadirjev bomo objavili v prihodnji številki.

Dom starinam!

Ne mislimo ravno, da bi bil kdo proti ustanovitvi muzeja v Gornjem gradu, čeprav tudi te možnosti ne izključujem. Večina je pač skoraj vedno nevtralna, ker je ali nezainteresirana ali pa enostavno ni pripravljena sodelovati, saj to seveda zahteva določene žrtve. Bo pa vsekakor odločilno sodelovanje ljudi, ki bi imeli razen dobre volje tudi dovolj vpliva na tiste, ki lahko pomagajo, da dobimo prostore za muzej. In končno, kaj sploh lahko stori posameznik, če za njim ne stoji KS, društvo ali kak druga organizacija?

Težave je vsekakor treba pričakovati, toda tudi te niso nepremostljive. Volja je prav gotovo odločilna. Želim — manj pa sem v to prepričan — da ljudi z voljo nekaj doseči za skupnost, naj ne bi primanjkovalo.

Na potezi vsekakor nisem jaz. To pravim zato, ker se zave-

dam, da bi bil sleherni trud, zgolj z moje strani, bob ob ste-no. In: ali mora, navsezadnje, biti to le moja skrb?

Z ustanovitvijo muzeja, bi bilo škoda odlašati, predvsem zato, ker je praktično z vsakim dnem vse manj starin, ki so nam še na voljo. Če se ne bomo kmalu zganili, bomo zamudili! Popravnega izpita nam ne bo dano delati.

Pričakujem, da bo še marsikdo kaj prispeval, k zbirki za bodoči muzej. Da bo razvidno, kaj je kdo dal, bo, tako kot je bilo že zdaj na razstavi, ob razstavljenem predmetu navedeno, kdo ga je prispeval. To upam, bo tudi pripomoglo k večjemu odzivu.

Končal bom z besedami, ki naj bodo vsem v vzpodbudo: Uspeh je v volji posameznika in v vlogi skupnosti.

JANEZ MAVRIČ

Šmarski trim na Menino planino

Bila je nedelja, ko je le malo Šmarčanov običalo doma. Tudi se niso kot po navadi v dvoje, troje ali četvero podali z jeklenimi konjički vsak po svoje. Tega dne je večina imela isti cilj — jezero Biba na Menini planini.

Pobočje, sredi katerega se v Strojnik pod Polano vije gozdna cesta, je nemo, vendar z obetajočim poletnim jutrom prijazno vabilo v svoje naročje.

Tiste, ki so se v Strojnik, na izhodišče trim proge, pripeljali z avtomobili, so oni drugi, ki so se ob prvem petelinjem petju odpravili z doma peš, pričakali smehljaje, z izrazom rahle, a zmagovalne utrujenosti.

Tu smo dobili kartone, nato pa skupno krenili naprej proti Polani. Steza se dovolj položno cikcakasto vije v senci dreves. Zdelo se je, kakor da se je življenje planine ta dan pritajilo in prisluhnilo svojim gostom, njihovem kramljanju, vriskanju, petju... Beseda je zamrla le tu in tam, ko se je noga ustavila ob majhnem, s planinskim cvetjem okrašenim grobkom ob poti in ko je misel splavala nazaj v druge čase, ki jih je ta planina doživela, mnogi od popotnikov današnjega dne pa so zanje samo

slišali ali brali o njih. Oči neke majhne deklice so se najprej zarle v grobek, potem so se za hip vprašujoče zaustavile na nemi pogledih odraslih, naenkrat pa je iz njenih ustec zazvenelo: „Majhen grobek smo skupali, v njem kurček mimo spi...“ „Saj to je grobek partizanskega kurirčka?“ je nato vprašala, atek pa ji je smehljaje potrdil. Po krajšem kulturnem programu ob spomeniku na Polani nas je pot vodila do Bibe, kjer smo ob okrepčilu prejeli priznanja za „napor“ — trim značke in nalepke. Sleherni obraz je izžareval veselje, sproščenost, prijetno zavest, da smo se zbrali, da občutimo, kako lepo se je tako sniti sredi teh naših planinskih lepote...

To je le izsek iz razmišljanja o trim akcijah KS Šmartno ob Dreti, s katerimi smo začeli že leta 1976. To leto se je zbralo 45 krajanov, letošnjega juljskega pohoda, ki je posvečen tudi dnevu borca, pa se je udeležilo že 168, od tega na primer 33 nad 40 let starih...

Na poti domov so mnogi kar na glas razmišljali, kako si takih snidenj želimo in kako nanje iz leta v leto teže čakamo.

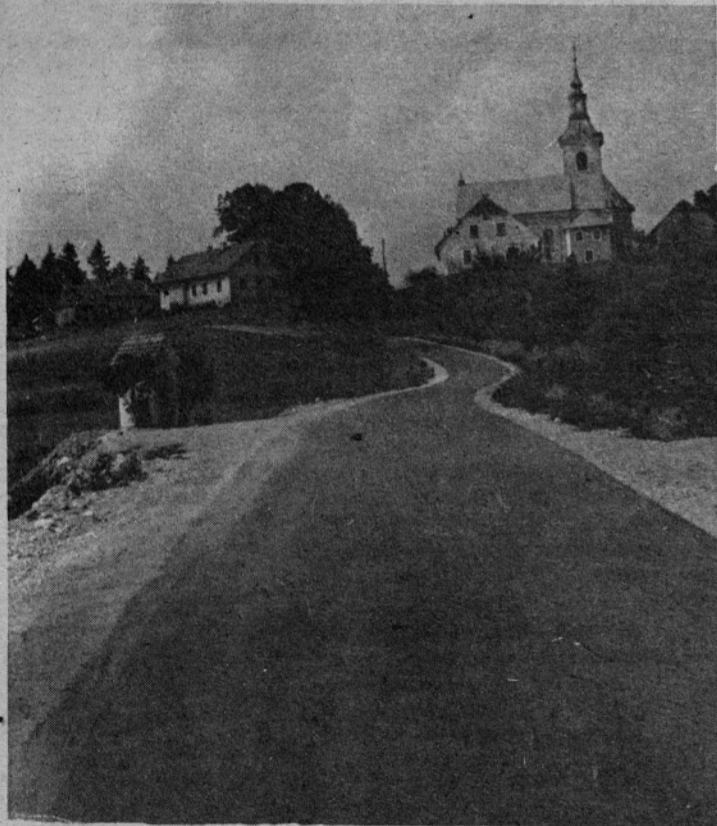
Šlišali smo obe strani...

Na Lepi njivi so v juliju spravljali seno. Bilo je v zgodnjem popoldnevu. V njihovi neposredni bližini je bila tudi siamska mačka, tako je pisano v pismu M. Zavolovskovih, naslovljeno na naše uredništvo. Kar naenkrat je počil strel in padla je siamska mačka, kakih 15 metrov od lastnikov. Streljal je Vaško Usar, ki so ga navzoči spoznali. Meril je izza cerkvenega zidu in povzročil strah med ljudmi, ki so spravljali krmno. V pismu pišejo, da se jim je dejanje lovca zagnusilo, saj je bila žival, ki jo je ta ustrelil v neposredni bližini ljudi, torej lastnikov, kar ni dalo povoda za odstrel. Sprašujejo se dalje v pismu, čigava je naloga, da tako ustreljeno žival tudi pokoplje in zaključujejo svoje misli z vprašanjem, „kje so sodniki za take ljudi, kot je ta, če mu njegovo srce ni dovolj velik moralni sodnik“.

Uredništvo je sklenilo glede tega povprašati za mnenje tukajšnje lovsko družino, ki je za kajno pretresla na seji izvršnega odbora in nam v odgovoru navedla nekatere predpise, ki

zahtevajo v času nevarnosti stekline takšne ukrepe. Skratka, smatrajo, da je bilo ravnanje lovskega čuvaja na Lepi njivi pravilno. Glede pokopa ustreljene živali pa velja določilo, da ga mora opraviti lastnik, če je ta znan. Lovci so s strani upravnih organov zadolženi za preprečevanje širjenja stekline, ki pa se med drugim izvaja tudi z odstrelom psov in mačk, ki se zadržujejo v bližini lovskih okolij. Lovska družina je predložila uredništvu tudi zapisnik Vaška Usarja o dogodku. V njem je navedeno, da je tistega dne zasledil v gozdu tri mačke. Ena od njih se je zatekla globoko v gozd, medtem ko sta se dve zatekli proti cerkvi. Prvo mačko, ki je pritekla iz gozda je lovec ustrelil, vendar ni bilo v strelni črti niti ljudi, niti javnih objektov. Tako ni obstajala nevarnost za življenja navzočih spravljalcev sena. O vsem pa je lovski čuvaj obvestil tudi veterinarskega inšpektorja.

Uredništvo smatra, da je osvetljen primer z obeh strani. Na domače živali pa je treba v času nevarnosti stekline res paziti!

V Šmihel po novi asfaltirani cesti...

Še vedno veliko vozačev

Naša občina je po obsegu zelo obsežna, a redko naseljena. Na 1 km² prebiva 30 prebivalcev in ima 5.427 zaposlenih v združenem delu od teh se jih 1062 vozi na delo izven občine ali kar 19,6 %. Kljub dejstvu, da število zaposlenih nenehno narašča, da postaja delež aktivnega prebivalstva ugodnejši kot v preteklem obdobju, nam še vedno hitreje narašča delež tistih zaposlenih, ki se vozijo na delo izven občine. Če primerjamo leto 1979 in 1978 se nam je delež vozačev povečal za 7 %, ob tem pa se je število zaposlenih v občini povečalo za 3-4 %.

Kakšni so vzroki za to, da se naš človek še vedno raje vozi na delo daleč izven bližine svojega kraja? Ali ni enostavneje in ceneje biti zaposlen v bližini svojega doma? Niso to vprašanja, ki zbujajo lokalpatriotizem ali zapiranje v lastne okvire, gre za nekaj več, kar bi radi dognali.

Po podatkih krajevnih uradov, ki naj bi najbolj poznali te razmere, sta industrijsko razvijajoči se podro-

čji Ljubno ob Savinji in Gornji grad pogojili razvoj in zavri odhajanje naših ljudi na delo drugam, skladno s cilji srednjeročnega plana 1976 — 1980. Zlasti se odseljevanje in dnevna migacija delovne sile čutita na področju Solčavskega in Luč, medtem ko nekoliko bolj odprto gornjegrajskega področja nudi alternativnejše možnosti za zaposlovanje ljudi iz tega predela doline. Najmočnejši vpliv dnevne migracije delovne sile je v spodnjem delu doline (Nazarje, Rečica, Mozirje), kjer se vozi največ naših delavcev na delo v občine Velenje, Zalec, Celje...

V smernicah in elementih srednjeročnega plana 1981 — 1985 je govora tudi o zaposlovanju v naslednjem obdobju, ki naj bi naraščalo po stopnji 5 % letno, pri čemer pa smo računali na delno vračanje naših delavcev — vozačev, saj vemo, da je sicer takšna stopnja zaposlovanja nemogoča.

DARJA DOBOVICNIK

Turistične prireditve so v dolini uspele

Po dobro obiskanem čebelar-skem prazniku v Gornjem gradu je število obiskovalcev flosarskega balá na Ljubnem letos presešlo pričakovanja. Prirediteljem gre vse priznanje za vzorno pripravljene prikaze o splavarstvu, saj se na ta način ohranja tako pomembna dejavnost in značilnost tistih časov.

Turistično društvo v Lučah je letos pripravilo vrsto prireditvev ki so pritegnile pozornost množice ljudi od blizu in daleč. Lučki dan je v celoti uspel. Prizadevni turistični delavci so z izbranimi prikazi in razstavami dokazali visoko organizacijsko sposobnost. Tudi oni želijo ohraniti nekatere že skoraj pozabljene običaje in dejavnosti. Vse to pa postaja, kot kaže obisk, res privlačno za ljudi.

V kratkem bodo na Šmihelu mladi pripravili že tradicionalno ovčarsko prireditev. Ker je sedaj do te lepe vasice speljana lepa asfaltirana cesta, bo najbrže tudi obisk množičen.

Uspehi navdušujejo in hkrati kažejo, da so prireditelji omejenih turističnih prireditvev dobro zastavili, ko so segli v bogato zakladnico narodnih običajev in nekdanjih značilnih dejavnosti v dolini. V Mozirju že nekaj let sem turistično društvo poskrbi za košnjo po starem in ob tem prikaže nekatera kmečka opravila, ki so v glavnem že pozabljena. Ob ustreznih gostinskih ponudbi pomeni vsaka od teh prireditvev dober obet za gromotni uspeh, ki je seveda potreben, saj naša društva za svojo dejavnost še kako potrebujejo denar.

Tudi v Lučah je bilo mnogo smeha ob prizorih v sprevodu.

Na Ljubnem so ob udiranju floca opravili tudi potreben „obred“.

Med tekmovanjem sekačev na Ljubnem

Socialistična republika Slovenija
SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE
Odseka za skupne službe in družbene zadeve

RAZGLAS

Odsek za družbene dejavnosti in skupne službe SO Mozirje na podlagi 9. in v zvezi 8. člena Zakona o postopku z najdenimi stvarmi (Uradni list SRS, št. 31-1387/76) OBVEŠČA da so bili najdeni naslednji predmeti:

1. Moška ročna ura znamke Fevietron 1 kom.
2. ženska ročna ura znamke Chaika 1 kom.
3. denarnica s 133,30 din gotovine

Najdeni predmeti so shranjeni pri Skupščini občine Mozirje — odsek za skupne službe in družbene zadeve. Lastnike vabimo, da izgubljene predmete dvignejo v roku treh mesecev od dneva objave tega razglašja na razglasnih deskah Krajevnih uradov. Če v tem roku lastnik ne bo dvignil izgubljenega predmeta, bo le — ta v korist občine.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE MOZIRJE

RAZPISUJE

I. Na podlagi pravilnika o kreditiranju stanovanjske graditve

natečaj

za posojila za nakup družbenih najemnih stanovanj v organizirani graditvi, ki bodo dokončana v letu 1980 — 1981 na podlagi programa stanovanjske graditve Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje.

Razpisana natečajna vsota znaša 7.000.000,00 din in zajema zbrana sredstva do konca leta 1980.

1. Posojilo za nakup najemnih stanovanj v Nazarjih in Solčavi lahko najamejo temeljne in druge organizacije združenega dela ter druge samoupravne organizacije, ki združujejo sredstva za stanovanjsko graditve po družbenem dogovoru o obveznem združevanju, upravljanju in uporabi sredstev za usmerjeno stanovanjsko gradnjo v občini Mozirje.

2. K vlogi za natečaj za najem posojila morajo organizacije priložiti:

— sklep organa upravljanja o nakupu stanovanj z navedbo števila stanovanj in lokacije,
— sklep organa upravljanja o najemu posojila in o zagotovitvi sredstev za plačilo lastne udeležbe ter o zagotovitvi rednega odplačevanja najetega posojila.

Za lastno udeležbo se štejejo samo likvidna sredstva sklada skupne porabe (obvezna in iz dohodka). Lastna udeležba se mora plačati ob sklenitvi pogodbe o prednostni pravici nakupa s stanovanjsko skupnostjo. Posojila po tem natečaju se bodo odobrila le kreditno sposobnim organizacijam.

3. Natečaj traja do 15. 9. 1980.

4. Vloge za prigrabitve na natečaj sprejemajo strokovne službe stanovanjske skupnosti pri Komunalnem podjetju Mozirje.

II. Na podlagi pravilnika o pogojih in merilih za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev zaposlenih pri občanih, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb

natečaj

za posojila delavcem, zaposlenim pri občanih, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb za gradnjo ali nakup etažnega stanovanja, stanovanjske hiše ter adaptacije.

Natečajna vsota znaša 600.000,00 din

1. K vlogi za natečaj morajo priložiti:

— potrdilo o premoženjskem stanju in številu družinskih članov,
— gradbeno dovoljenje za gradnjo ali adaptacijo stanovanjske hiše,
— potrdilo o višini dohodka, ki ga izda pristojna služba skupnosti zdravstvenega zavarovanja,
— kupoprodajno pogodbo ali predkupno oziroma potrdilo o zagotovitvi nakupa stanovanja v etažni lastnini,
— potrdilo zasebnega delodajalca o zaposlitvi.

2. Natečaj in vloge za prigrabitve veljajo isto kot I/3., 4.

OBVESTILO

Uradne ure za izdajo dovoljenj za odvzem gramoza, peska in mivke iz reke Savinje in njenih pritokov se vrši od 1. 9. 1980 dalje po naslednjem razporedu:

— v stavbi Rečnega nadzorstva v Mozirju (za gostilno p. d. Celinšek)

vsak ponedeljek	od 6. do 8. ure
vsako sredo	od 6. do 8. ure
vsak petek	od 6. do 8. ure
— na sedežu Krajevnega urada Ljubno ob Savinji	
vsako sredo	od 9. do 11. ure
— na sedežu Krajevnega urada Luče	
vsako sredo	od 11.30 do 13.30 ure

Uradne ure na sedežu Krajevnega urada Kokarje, Gornji grad in Rečica ob Savinji odpadejo. Občani teh krajev se naj poslužujejo uradnih ur v Rečnem nadzorstvu, Mozirje oziroma Krajevnega urada Ljubno ob Savinji in Luče.

Vsak odvzem gramoza, peska in mivke brez predhodnega dviga dovoljenja oz. plačila prispevka se bo smatral za kršitev določb Zakona o vodah Ur. list št. 16/75 in 28/75 — SRS.

PUV „NIVO“ CELJE
TOZD VODNO GOSPODARSTVO
REČNO NADZORNA SLUŽBA

SPOROČILO OTROKOM

Otroci, radi bi vse vas, stare od 4 do 8 let, opozorili, da bo v mozirski knjižnici v mesecu septembru spet na vrsti ura pravljic. Zato vas vabimo, da pridete 25. septembra ob 17 uri ter prisluhnete zanimivi pravljici.

NOVITETE V OBČINSKI MATIČNI KNJIŽNICI

I. LEPOŠLOVJE

Gaborovič: Razdalje
Lokar: Rodovi
Rožanc: Vstajenje mesa
Črnologar: Na grad
Fischer: Beli hodniki 1-4 (Otroški zdravnik, Porodnišnica, Možganski oddelek, Nezgodna klinika)
Goldman: Čarovnija—kriminalni roman
Radulović: Umazana sled — vojni roman
Habe: Tamovska — zgodovinski roman
Pergialis: Komandirka Argilo
Kirst: Povojni zmagovalci
Davies: Beatli 1,2

II. KNJIGE ZA MLADINO

Prežihov V.: Levi devčej
Lisičja šola
Mihec, kje si?
Jakec, kje si?
Kipling: Knjiga o džungli 1.,2
Haggard: Salomonovi rudniki
Lah, A.: Slovensko primorje

III. POLJUDNO—ZNANSTVENA LITERATURA

Wagner: Pridelovanje zdravilnih rastlin
Knez: Domača peka kruha
Slovenske narodne pesmi 1-4
Dolenc: Lipica
Želznov: Rupnikov proces
Britovšek: Carizem, revolucija, stalinizem

KOMUNALNO PODJETJE MOZIRJE

p.o. Mozirje

Na podlagi srednjeročnega plana štipendiranja 1981 — 1985 in sklepa komisije za delovna razmerja, objavljamo

RAZPIS

štipendij za šolsko leto 1980/81, za naslednje poklice:

1. Ključavničar,	10 štipendij
2. Vodovodni inštalater	6 štipendij
3. Klepar,	6 štipendij
4. Zidar,	6 štipendij
5. Tesar,	2 štipendiji

Na razpis se lahko javijo kandidati, ki imajo uspešno končano osnovno šolo in so zdravstveno sposobni za opravljanje navedenih poklicev. Prijave sprejema splošno kadrovski sektor delovne organizacije, 15 dni od objave razpisa.

Socialistična republika Slovenija
SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE
Oddelek za notranje zadeve

RAZGLAS

Vse lastnike motornih koles — mopedov, ki jim je potekla veljavnost prometnih dovoljenj

Obveščamo,

da bo redna letna registracija motornih koles — mopedov na območju občine Mozirje po naslednjem razporedu:

1. Na krajevnem uradu Ljubno ob Savinji:

— ponedeljek dne 22/9—1980 od 06.30 do 10.30 ure za območje KU Luče, Solčava in Ljubno ob Savinji. Tehnični pregledi bodo v garaži Oddelka milice Ljubno.

2. Na krajevnem uradu Gornji grad:

— ponedeljek 22/9—1980 od 11.00 do 15.00 ure za območje KU Gornji grad. Tehnični pregledi bodo v mehanični delavnici RIFELJ Karla.

3. Na sedežu Skupščine občine Mozirje:

— torek dne 23/9—1980 od 07.00 do 15.00 ure za območje KU Nazarje, Rečica ob Savinji in Mozirja.

Vsak dan bo delo na registraciji prekinjeno eno uro in to od 12 do 13.00 ure.

Tisti lastniki, ki ne nameravajo podaljšati registracije za tekoče leto, pa so zavezani, da vrnejo registrsko tablico s predloženim prometnim dovoljenjem.

KIT ZKZ MOZIRJE, n. sub. o.
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB
MOZIRJE
Delavski svet

objavlja
prosta dela in vloge v gospodarsko—računskem sektorju:

1. STROJNEGA KNJIGOVODJA — delo za določen čas zaradi nadomeščanja delavke na porodniškem dopustu
2. MATERIALNEGA KNJIGOVODJA
3. PRIPRAVNIKA

POGOJI: pod 1. in 2.: srednješolska izobrazba ekonomske smeri in dve leti delovnih izkušenj pri enakem ali podobnem delu pod 3.: uspešno dokončana ekonomska srednja šola Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo delavskemu svetu Delovne skupnosti skupnih služb ali jih vložijo v kadrovske službi KIT ZKZ Mozirje najkasneje v roku 15 dni po objavi, oz. do 20. septembra 1980.

Delavski svet

Srečanje po 16 letih

Bralec poreče, no, teh srečanj je pa res veliko. Pa mogoče še meni, da so bolj zasebna družabna reč, ki nima opraviti z družbeno dejavnostjo. Pa ne bo povsem držalo. Na primeru razredne skupnosti 8. razreda OŠ Rečica ob Savinji izpred 16 let poizkusimo to izraziti s krajšim zapisom.

8. razred letnik 1963/64, kateremu je razredne posle vodila tovarišica Kovačičeva in predsednik razredne skupnosti Tlaček Jože, se je sestel po osmih letih v Logarski dolini in naslednjič po 16 letih na Rečici ob Savinji. Po programu so si ogledali takratni učenci novo osnovno šolo, ki je zamenjala staro „osemletko“, nato pa so obiskali kmetijo Ivana Rakuna — Čremošnika z usmerjeno

kmetijsko proizvodnjo in kmečkim turizmom. V današnjem razgovoru z gospodinjjo in gospodarjem so izvedeli kakšna je pot do ustvaritve trdne kmečke proizvodnje, pridelovanja mleka in mesa ter izkoriščanje turističnih možnosti v dolini. Kljub navdušenju ob ogledu vzorne domačije, pa ni bilo videti, da bi se kateri od prisotnih kratkoročno navdušil nad takim delom. No, seveda je bilo še obujanja spominov ob prisotnosti takratnega ravnatelja, razredničarke.

V anketi je bilo zaslediti, da si sošolci srečanj še želijo, celo pogosteje, do naslednjic pa bodo, kot kaže tudi poslovno dobro sodelovali.

Tekst in fotografija: JOŽE MIKLAVC

Sošolci izpred 16 let so se za spomin še fotografirali.

Občinsko strelsko tekmovanje z vojaško puško

V Avgustu je bilo na strelišču v Lučah prvenstveno občinsko strelsko tekmovanje z vojaško puško na 100 m. Udeležilo se ga je 20 najboljših strelcev iz osnovnih strelskih organizacij z območja občine Mozirje.

Pri je bil Ciril Podbrežnik iz Luč s 168 krogi, drugi Janez Podlesnik s 161, tretji pa Franc Zibovt s 150

doseženimi krogi. Slednja iz strelske sekcije Struge.

Prvi trije so bili za dosežene uspehe nagradeni s strelskimi medaljami, in sicer z zlato, srebrno in bronasto.

V prvenstveno republiško tekmovanje z vojaško puško v Ljubljani se je uvrstilo osem strelcev.

TONE MODRIJANČIČ

Manifestativni in tekmovalni pohod v počastitev praznika občine Mozirje

Občinska konferenca ZRVS in občinska strelska zveza Mozirje v sodelovanju z občinskim odborom ZZB NOV in občinske konference ZSMS Mozirje, organizirajo manifestativni pohod s strelskim tekmovanjem v počastitev praznika občine Mozirje. Manifestativni pohod bo v nedeljo, dne 7. septembra 1980 ob 7. uri zjutraj. Odhod izpred osnovne šole v Mozirju. Pohod bo krenil po poti v smeri Savinjskega gaja, mimo spomenika padlih kurirjev NOV in od tam

ob desni strani reke Savinje v Nazarje, kjer bo pred kulturnim domom kratka slovesnost. Dalje iz Nazarja preko mostu v smeri Prihove, Kranjčiča v Dol—Suhi in naprej proti strelišču, kjer bo strelsko tekmovanje z malokalibrsko puško in zaključna slovesnost s tovariškimi srečanjem.

Vabimo delovne ljudi in občane, da se manifestativnega pohoda udeležijo v čim večjem številu.

TONE MODRIJANČIČ

Zlahtne besede

Veš, da imam jaz kmeta rad, ker sem sam iz prvore bil kmet, ker sem sam kakor deček že za brazdo plužne držal. Med prostimi kmečkimi možaki čuješ večši izvirno in tako modro misel, da se je ne bi smel noben modrijan sramovati, čuješ primerne in govorne podobe, katere reč tako do dna in tako živo pred oči postavljajo, kakor malokateri poet zna izraziti izglede svoje domišljije in glave.

Kmet je po tej moji misli tudi šola mislečemu človeku. In za-

voljo tega svojega načela rad zahajam med ljudstvo ...

Tako je o kmetu zapisal komaj dvaindvajsetletni Josip Jurčič v prvem slovenskem romanu Deseti brat, ki že nad sto let osvaja in po svoje še zmeraj vznemirja širok krog bralcev in strokovnjakov. Delo spada še danes med prvih trideset najbolj priljubljenih prebranih slovenskih knjig. Josip Jurčič, prvi slovenski klasik slovenske ekipe v prozi, prvi nadarjeni in izobraženi pisec slovenskega romana in zgodovinske igre.

POZDRAVI TABORNIKOV

Naši taborniki so bili na izletu v Savudriji. Ob mnogih lepih vtisih niso pozabili poslati pozdrave bralcem Savinjskih novic. Prav lepo je, če se mladji v veselju spominjo še domačih krajev in ljudi! Da ne bo zamere, pisali so taborniki OŠP Mozirje.

Nič več potrošniške mrzice — kava na policah trgovine v Mozirju.

Preproste zgodbe s solčavskih planin

Leta 1978 je v redni knjižni zbirki Mohorjeve družbe v Celju izšla 152 strani obsegajoča knjiga našega rojaka, ki smo ga mogoče prav zaradi njegove skromnosti premalo poznali. Joža Vršnik, pridni zapisovalec zgodb s Solčavskega, ni dočakal izida knjige: 73 let starega so pokopali leta 1873 (in ne leta 1970, kot je zapisano na zadnji strani ovitka knjige!).

Dr. Zmaga Kumer je knjigo pripravila in zanjo delno zbrala in izbrala prispevke, ki jih je Robanov Joža objavil v Planinskem vestniku, Lovcu in Kmečkem glasu. H knjigi je prispevala tudi uvod, v katerem nam na kratko predstavi pisca, kolikor se ni sam v svojih zgodbah.

Za tem najdemo zgodbe Joža Vršnika, zbrane pod zaokroženimi naslovi, ki že sami povejo dovolj: Iz spominov starih Solčanov, Kako smo nekdanj živeli v Solčavi, Solčavske vistorije in Doživetja z živalmi. Na kon-

cu sta dodani zbirka pregovorov, rekov, kratkih napotkov za zdravljenje živali in sploh vsakršnih ljudskih modrosti (takšen je tudi naslov) in zbirka narečnih izrazov, ki so pojasnjeni z bolj znanimi knjižnoslovenskimi.

Čeprav so črno-bele fotografije Joca Znidaršiča iz okolja, v katerem je živel Robanov Joža, odlične, nam dajo le slutiti lepote Robanovega kota in njegove okolice.

Zgodbe so preproste le na videz. Prebrati bi jih moral vsakdo, ki si prizadeva spoznati Zgornjo Savinjsko dolino in njene ljudi. Če je Zgornjesavinčan, pa bo na ta način bolj spoznal samega sebe. Zato iz nobenega razloga ne smemo obiti te knjižice, ki res prinaša le izseke iz življenja, vendar so tako in toliko zanimivi, da si bomo iz splošnih znanih izkušenj zlahka ustvarili sliko o življenju Solčanov.

PETER WEISS

Redka ribiška sreča. Na sliki je Vili Bežjak iz Mozirja, ki je v ribniku ob Savinjskem gaju ujel kar 5 kg težkega soma. Tudi dolžina 90 cm je bila zavirljiva. Preparirani riba mu bo ponosen spomin na srečen dan.

Spored filmov v Mozirju za mesec september

- 4. Sovražnik Apačev — ameriški, western (Telly Savalas, George Maharis)
- 6. 7. Pozdrav s hudičem — ameriški pustolovski
- 11. Vrnitev vojakov — ameriški — drama (Jane Fonda, John Voight)
- 13. 14. Zadnji kriki iz savane — italijanski dokumentarni (sinhroniziran) Komentator: Alberto Moravia
- 18. Robin Hood in Merien — angleški — drama (Sean Connery, Audrey Hepburn)
- 20. 21. Za prgišče diamantov — ameriški — kriminalni (Telly Savalas, Peter Fonda, Jack Palance)
- 25. Daktari — ameriški film o življenju živali v divjini
- 27. 28. Drakula oče in sin — francoski — moderna parodija (Bernard Menez, Christopher Lee)

Po desetih letih nov gasilski avto v Grušovljah — Posnetek Jože Miklavc

Urednikova beseda

Smo pred občinskim praznikom. Zato smo vsebino tudi temu prilagodili. Mnogi sestavki, ki so jih poslali naši dopisniki, bodo našli mesto v prihodnji številki. Pa brez zamer! Zanimivo bo brati spomine nekdanjega komandanta mesta Mozirja Karla Pohlevna. Oglasil se je tudi naš vojak Brane Srčnik, tudi njegov prispevek bomo uvrstili v naslednjo številko. Zvedeli bomo tudi, kako je bilo na invalidski olimpijadi na Holandskem, kjer je sodelovala tudi Šerbelova z Ljubnega. Čeprav je poletje, se naši dopisniki pridno oglašajo. Hyala za to vnesmo! Tudi zadnje nadaljevanje Ikovčevega zapisa bomo tokrat izpustili. Uredniški odbor pri tehotodločitvah ni imel lahke naloge, zato prosimo za razumevanje!

Naši posebneži

Oglašam se tudi jaz iz prijetne vasi Bočne, da vam opišem življenje stare ženičke in kako je živila sama v svoji kočici. Edina ženska, ki je imela že pred vojno pokojnino. Priljučila si jo je s trdim delom v trboveljskih rudnikih. Rodila se je v Bočni oz. Nadbočni pri Krveskih. Po upokojitvi se je vrnila v svoj rojstni kraj, še vedno kot dekle. S trdnjo in močno voljo, da si sama sezida hiško. Zemljo ji je podaril kmet Novšek. Za gradnjo ni rabila nobene izobrazbe, saj si je svoj domek postavila s pravo domisljico. Tudi vse njeno pohištvo je bilo delo njenih rok. Le škoda, da ni ostal kakšen fotografski posnetek. Lahko bi se videlo, koliko talentov je bilo skritih v preprosti ženički in kako si je domiselno pomagala, pri gradnji svoje hišice. Vse ji je šlo lepo izpod rok, le krušna peč ji je delala preglavice. Krušno pa jo je le pogodila. Razprostrla je star koš in nanj oblikovala peč, ko pa je zakurila, je na njeno veselje zgorel koš, peč pa je ostala. Podnevi je tesala in delala ponoči pa si je nosila na kup. Vzela je pri bližnjih in daljnjih sosedih, kar je rabila za zgradbo. Rada je hodila v cerkev in tam molila za tiste dobrotnike, ki jim je ponoči kaj odnesla. Imela je sila dosti humorja in tako je večkrat rada pripovedovala, kako se je tepla s sv. Janezom. Dobil je namreč starega svetnika pri nekem cerkovniku. Bil je velik, da ga je komaj prinesla domov. Postavila ga je na okno k postelji. Ponoči pa ko je spala se je sv. Janez prevrnil nanjo in jo potolkel po nosu prav do krvi. Zefa plane pokonci, pograbila Janeza in ga treščila ob tla. Robantila je, da je bilo joj. Ob tem, pride ml-

mo orožnik in sliši robantiti Zefo. Hoče vedeti, kaj se je zgodilo. Zefa mu pravi, da jo je Janez skoraj ubil in sliša se sedaj maščuje. Ko stopi orožnik v hišo vidi Zefo krvavo in se ozira, kje je oni hudi Janez, ki jo je tako obtokel. Šele počasi se mu je posvetilo, kako je prišlo do tepeške med Zefo in Janezom. Tudi Zefa je Janeza obtokla, da je bil brez rok, le kri mu ni tekla kakor Zefi.

Ko pa se je začela druga svetovna vojna, je bila njena kočica pravo zatočišče partizanov, saj je s svojo pretentano domisljico rešila ranjenega partizana pred Švabi, ki so mu bili tik za petami. Se to naj napišem, da je partizane imenovala „fazane“, Švabe pa „šlapi“. Enkrat jo je eden od Nemcev vprašal, če ima kaj rada Hitlerja, ona pa mu je hudomušno odgovorila, le kaj bo s staro babo, saj si vendar lahko dobi bolj mlado.

Se in še bi lahko opisala njenih rešničnih zgodbic saj sem kot njena najbližnja soseda in še kot šolarica večkrat pasla krvavo ob njeni kočici. Z odprtimi usti sem poslušala njene zgodbe, ki so mi ostale v spominu za vedno.

Umrla je v visoki starosti, kmalu po drugi svetovni vojni. Mi sosedje pa smo še dolgo pogrešali njen humor.

MARIJA ŽMAVC
Bočna 126

PREKLIC
Anton Podlesnik iz Spodnjih Kraš pravi, da je vse žaljive izjave glede Frančiške in Franca Zanterja iz Spodnjih Kraš 22.

Ptice mi mnogo pomenijo

Društvo za varstvo in vzgojo ptic „KALIN“ Mozirje bo ob letošnjem občinskem prazniku spet pripravilo razstavo ptic v svojem domu v Savinjskem gaju. Tov. Ljubo Benetec spada med najbolj aktivne člane društva in z veseljem nam je odgovoril na nekaj vprašanj.

Koliko časa se že ukvarjaš z gojitvijo ptic, koliko jih imaš in kaj ti pomenijo?

Ze davno sem občutil neznansko veselje do ptic. Zelo rad sem jih opazoval ter poslušal njihovo žvrgolenje. Pred dobrimi tremi leti pa sem se odločil, da jih bom sam gojil. Vsako leto jih vzgojim kakšnih sedemdeset do osemdeset, stalno pa jih imam petdeset. Predvsem so to papige, pomenijo pa mi zelo mnogo. Ni mi žal časa, ki ga zanje porabim. Vsak dan je dela za dobro uro. Tudi hrane, ki ni prav poceni, mnogo porabim. Toda zaradi ljubezni do ptic z veseljem opravljam vsako delo.

Kakšen pomen pripisuješ gojitvi ptic v današnjem času, posebno še s stališča vzgoje mladine?

Vemo kakšen čas je danes. Vsi povsod samo hitimo, vse bolj se dušimo v bencinskih hlapih in v onesnaženem ozračju, tehničarja našega življenja vse bolj napreduje. Čutim, da ima velik pomen pri ohranjanju stika s naravo za človeka prav gojitev ptic. Z njimi prihaja v naša stanovanja čudovit delček narave, ki jo vsak dan bolj spoglašamo. Snehno gradimo nova naselja, ceste, narava se umika. Ptice in njihovo žvrgolenje pa nas lahko vedno znova opozarja, da na zemlji nismo samo mi, ljudje. Prav društva, kot je naše, imajo veliko vzgojno nalogo, predvsem pri vzgoji mladine. Ta lahko pricam v naravi ogromno pomaga predvsem pozimi, ko je pticam najtežje. Zato bi morali v naših solah na tem področju narediti še več, tako, da bi mladi še bolj cenili in pomagali varovati naravo.

Znan si kot najbolj aktiven član društva „KALIN“ Mozirje, vemo za tvoje zasluge pri gradnji vaškega doma v Savinjskem gaju. Kaj nam lahko poveš o tem?

Res se mi je porodila ideja, da bi si pridobili lastne prostore. Sprva smo se člani društva sestajali po gostilnah, nato pa smo se z odborom Savinjskega gaja dogovorili o izgradnji doma v Savinjskem gaju. Člani upravnega odbora našega

društva „KALIN“ smo opravili nad 2000 udarniških ur pri izgradnji hišice, pomagali pa so tudi mnogi drugi občani s prispevki in materialom. Sedaj je v društvu nad 30 članov in s članarino, ki znaša 100 din letno, zberemo le malo sredstev. Pomaga pa nam tudi odbor Savinjskega gaja ter nekatere delovne organizacije, ki se jim za pomoč in razumevanje iskreno zahvaljujem.

Kakšne so vaše želje in načrti? Tako kot vsi člani društva „KALIN“ si tudi jaz želim, da bi pridobili med člane društva čim več občanov, predvsem seveda mladine, čim več ljubiteljev ptic, tako, da bi dobile ptice varno zavetje v naših krajih. Prav in razveseljivo bi bilo, da bi našo razstavo ob občinskem prazniku obiskalo čim več ljudi, predvsem mladine, saj je tudi organizacija takšnih razstav, kot bo letošnja, namenjena predvsem vzgoji mladih v zavestne čuvarje naše čudovite prirode.

Razgovor pripravil
in zapisal
LUDVIK ES

NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno — Izdaja SO in delovne organizacije občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik — Tehnični urednik Niko Kupec — Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 830-017 — Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje številka 5076-637-56 — Savinjske novice, glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 20. v mesecu — Stavek, filmi in prelom ČZP Dolenjski list Novo mesto — Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani — Po mnenju IS SRS. Sekretariata za informacije št. 421 i 72 z dne 9. maja 1973 je časopis oproščen davka na promet proizvodov.